

Udskriftsdato: 15. december 2025

2012/1 LSF 4 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven

(Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i et International Citizen Service, ændring og præcisering af reglerne for bopælsregistrering af børn, ændring af reglerne for videregivelse af oplysninger fra CPR til visse pensions- og forsikringsselskaber m.v.)

Ministerium: Økonomi- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og Indenrigsministeriet,
IT- og CPR, j.nr. 1207136

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven

(Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i et International Citizen Service, ændring og præcisering af reglerne for bopælsregistrering af børn, ændring af reglerne for videregivelse af oplysninger fra CPR til visse pensions- og forsikringsselskaber m.v.)

Økonomi- og Indenrigsministeriet

§ 1

I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 14. september 2009, som ændret ved § 35 i lov nr. 1536 af 21. december 2010, § 1 i lov nr. 558 af 18. juni 2012 og § 3 i lov nr. 600 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, ændres »52 kr.« til: »75 kr.«.

2. I § 3, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Beløbet reguleres fra og med 2014 én gang årligt med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.«

3. I § 6, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Kommunalbestyrelsen kan anvende bestemmelsen i § 10, stk. 2, nr. 2, ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre.«

4. I § 6 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR af personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.«

5. § 8 affattes således:

»§ 8. Kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden eller er bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, og har den ene forælder forældremyndigheden alene over barnet, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet med bopæl hos vedkommende forælder, medmindre forældrene over for kommunen erklærer sig enige om, at barnet skal registreres med bopæl hos den anden.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, og har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet med bopæl hos den af forældrene, som forældrene over for kommunen erklærer sig enige om. Enighed anses ligeledes for at foreligge ved dokumentation over for kommunen af

1) indgåelse af et retsforlig om barnets bopæl,

2) indgåelse af en aftale om barnets bopæl over for statsforvaltningen,

- 3) indgåelse af en aftale om barnets bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, eller
- 4) at den ene forælder over for statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder.

Stk. 4. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3 kan anses for at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der i medfør af forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, er bopælsforælder. Er der ikke taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.

Stk. 5. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3 kan anses for at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, og er der ikke taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, følger barnets bopælsregistrering bopælen for den forælder, som barnet forud for uenigheden havde fælles adresse med, hvis ingen af de angivne adresser er barnets hidtidige adresse. Er ingen af de angivne adresser barnets hidtidige adresse, og havde barnet forud for uenigheden fælles adresse med begge forældre, registreres barnet i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl, jf. stk. 3.«

6. To steder i § 13, *stk. 2*, ændres »er (med)underskriver af flytteanmeldelsen« til: »over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning«.

7. § 13, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.«

8. I § 16 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Personer, der fra udlandet flytter til en kommune, hvor kommunalbestyrelsen i medfør af § 6, stk. 6, har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse, og som betjenes i et International Citizen Service, kan anmelde indrejse til kommunalbestyrelsen i den kommune, der i medfør af § 6, stk. 6, har fået overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse i et International Citizen Service.«

9. I § 24, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Tilsvarende ret har en person, hvor kommunalbestyrelsen efter stk. 1, 5. pkt., har vurderet, at der ikke er tale om et ophold i udlandet, der skal medføre en registrering som udrejst i CPR.«

10. § 29, *stk. 1*, affattes således:

»Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommendes navn og adresse ikke videregives fra CPR til brug for optagelse i lokale vejvisere, jf. § 47.«

11. I § 33, *stk. 1*, ændres »27 kr.« til: »50 kr.«.

12. I § 33, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Beløbet reguleres fra og med 2014 én gang årligt med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.«

13. § 38, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed har, ud over oplysningerne i *stk. 2*, ret til at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation, samt ved registrering i CPR af vedkommendes død tillige oplysning om navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner, medmindre der er registreret beskyttelse af navn og adresse efter § 28.«

14. I § 42, *stk. 3*, ændres »til den begunstigede« til: »eller pension til vedkommende«.

15. I § 42, *stk. 3*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»De nævnte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har til samme formål ret til at få oplyst navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner, samt navn og adresse på en person, der på tidspunktet for den registreredes død var registreret med bopæl i CPR på samme adresse som afdøde, såfremt afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn, der er registreret i CPR som børn af de pågældende. Navn og adresse kan udleveres, uanset om der er registreret beskyttelse efter § 28.«

16. I § 43, *stk. 2*, indsættes som nyt 3. *pkt.*:

»Såfremt de pågældende har registreret beskyttelse af navn og adresse i CPR, jf. § 28, finder *stk. 1, 2. pkt.*, tilsvarende anvendelse.«

17. I § 44, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 43« til: »§§ 43 og 45«, og i *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »og § 43, *stk. 1*« til: »§ 43, *stk. 1*, og § 45«.

18. I § 51, *stk. 2*, ændres »52 kr.« til: »75 kr.«.

19. I § 51, *stk. 2*, indsættes efter 1. *pkt.*:

»Beløbet reguleres fra og med 2014 én gang årligt med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.«

20. *Bilag 1, nr. 7*, affattes således:

»7) Slægtskabsoplysninger: Oplysning om personnummer på mor, far og børn, samt angivelse af mor og far i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige.«

21. I *Bilag 1, nr. 8*, indsættes efter »samt oplysning om«: »personnummer på«.

22. I *Bilag 1* til loven indsættes efter nr. 16:

»17) Eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo: I forbindelse med behandling af et dødsbo kan enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en efter dødsboskiftelovens § 25, *stk. 6*, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte registreres i indtil 3 år som kontaktadresse i CPR.«

Nr. 17 bliver herefter nr. 18.

23. I *Bilag 1, nr. 17*, der bliver nr. 18, ændres »nr. 1-16« til: »nr. 1-17«.

§ 2

I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 913 af 13. juli 2010, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 558 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. § 12 affattes således:

»§ 12. Kommunalbestyrelsen udsteder et bevis til personer, der har ret til ydelser efter loven. Beviset gælder som dokumentation for retten til ydelser efter loven, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. Ansøgning om de i stk. 1 omhandlede beviser skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale ansøgningsløsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Den i stk. 2, nævnte ansøgningsprocedure anvendes også for ansøgning om EU-sygesikringskort, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger med senere ændringer eller afgørelse nr. 1/2012 vedtaget af det blandede udvalg nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 31. marts 2012 om erstatning af bilag II til aftalen om koordinering af de sociale sikringsordninger, eller Det blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 76/2011 af 1. juli 2011 om ændring af bilag VI (social sikring) og protokol 37 til EØS-aftalen.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden, som er adressat for meddelelsen.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 2. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 5 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for kommunen ved at behandle ansøgningen på anden vis end digitalt.

Stk. 7. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang kommunalbestyrelsen udfærdiger bevis til personer omfattet af § 8, stk. 2, og § 10, og i hvilket omfang beviset anvendes til dokumentation for ret til ydelser efter loven.

Stk. 8. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om udformning, anvendelse, indhold, udstedelse og inddragelse af de i stk. 1 og 7 omhandlede beviser og om opkrævning af gebyr for udstedelse og fornyelse af beviser efter stk. 1. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om udstedelse og inddragelse af de i stk. 3 omhandlede EU-sygesikringskort.

Stk. 9. En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende udstedelse af beviser for ret til ydelser efter loven, jf. stk. 1, til personer, der tilflytter kommunen fra udlandet, til en anden kommunalbestyrelse i et International Citizen Service. Det omfatter også udstedelse af EU-sygesikringskort og anden dokumentation for, at en person er omfattet af dansk sygesikring, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger med senere ændringer eller afgørelse nr. 1/2012 vedtaget af det blandede udvalg nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 31. marts 2012 om erstatning af bilag II til aftalen om koordinering af de sociale sikringsordninger, eller Det blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 76/2011 af 1. juli 2011 om ændring af bilag VI (social sikring) og protokol 37

til EØS-aftalen. Overladelse af opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort, EU-sygesikringskort m.v. kan kun ske for personer, der betjenes i et International Citizen Service.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. For anmeldelser af flytning efter CPR-lovens § 8, som indgives før lovens ikrafttræden, og som vedrører en flytning, der ligeledes har fundet sted før lovens ikrafttræden, skal afgørelsen træffes efter de før lovens ikrafttræden gældende regler, hvis kommunalbestyrelsens afgørelse først træffes efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at efterkomme et kommunalt ønske om, at kommunalbestyrelserne (kommunerne) kan samarbejde om varetagelsen af opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR i relation til arbejdet i de fire International Citizen Service (ICS), der blev etableret i 2011. Det foreslås således, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR for så vidt angår udenlandske arbejdstagere m.fl., der flytter til kommunen, til en anden kommune, når denne varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS. Det foreslås endvidere med henblik på at skabe bedre rammer for den kommunale service, at en kommune kan overlade opgaver til en anden kommune i et ICS vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. for personer, der betjenes i et ICS.

Formålet med lovforslaget er endvidere at foretage visse mindre ændringer og præciseringer af CPR-lovens regler om bopælsregistrering af børn, hvorved reglerne for registrering af et barns bopæl i CPR så vidt muligt bringes i overensstemmelse med forældreansvarslovens regler om bopælsforælder.

Herudover er formålet med lovforslaget at ændre reglerne om videregivelse af oplysninger fra CPR til visse pensionsselskaber og forsikringsselskaber m.fl., med henblik på at smidiggøre sagsbehandlingen i forbindelse med et dødsfald ved udbetaling af pension eller en forsikringssum eller ved en orientering til en eventuel efterlevende ægtefælle eller registreret partner om konsekvenserne af dødsfaldet.

Formålet er endvidere at foretage visse mindre ændringer af CPR-loven (udvidelse af kommunernes muligheder for at udsende anmodninger om logiværtserklæringer i bopælssager, indførelse af mulighed for i CPR at registrere en kontaktperson i forbindelse med et dødsboskifte, regulering af de beløb, kommunerne kan opkræve for videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR m.v., samt præcisering af reglerne for udlevering af beskyttet navn og adresse i visse tilfælde).

2. Forslaget om at indføre adgang for en kommune til at overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommune i et ICS-center

2.1. Baggrund

Som en udmøntning af den tidligere regerings initiativer vedrørende international rekruttering blev der primo januar 2011 i København, Aarhus, Odense og Aalborg Kommuner etableret fire International Citizen Service (ICS).

Formålet med etablering af centrene er, at udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende familie ved at henvende sig ét sted kan få vejledning og offentlig service på tværs af relevante myndigheder.

I de fire centre er Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering/Workindenmark-centrene, statsforvaltningerne, SKAT samt de fire værtskommuner repræsenteret. I grundlaget for etablering af de fire centre er det forudsat, at centrene etableres som kontorfællesskaber mellem de relevante myndigheder, uden at der sker overførelse af myndighedskompetence, ligesom de forskellige myndigheder repræsenteret i ICS ikke skal kunne træffe afgørelse på vegne af hinanden. Det er samme sted anført, at virksomheder og arbejdstagere fra andre kommuner end værtskommunerne også skal kunne anvende centrene via samarbejde mellem centrene og disse kommuner, idet det er præciseret, at centrene skal hjælpe med vejledning, udfyldelse af blanketter m.v., således at udenlandske arbejdstagere med bopæl i andre kommuner også kan få en mere effektiv service.

I de fire ICS kan udenlandske arbejdstagere m.fl. således få hjælp og vejledning med hensyn til jobsøgning og jobskifte, ligesom de kan få udstedt registreringsbevis og i visse tilfælde indgive ansøgning om opholdstilladelse og få udstedt skattekort. De pågældende kan endvidere blive bopælsregistreret og

få udstedt sundhedskort m.v. for så vidt angår personer, der indrejser og bosætter sig i en af de fire værtskommuner.

Fra de fire værtskommuner for ICS er der fremsat ønske om, at der kan overlades opgaver til værtskommunerne vedrørende registrering af indrejse i CPR for personer, der fra udlandet tilflytter andre kommuner end værtskommunerne. Det er bl.a. kommet til udtryk i årsrapporten for International Citizen Service 2011.

Der er ikke i gældende ret hjemmel til at efterkomme det kommunale ønske.

Med lovforslaget indføres den fornødne hjemmel. Det gives således mulighed for, at den kommunale service kan tilrettelægges således, at udenlandske arbejdstagere og deres familiemedlemmer kan henvende sig ét sted – i et ICS – og der blive serviceret fra start til slut, også for så vidt angår registrering af indrejse samt udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v., uanset til hvilken kommune indrejsen finder sted.

Det foreslås, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse for udenlandske arbejdstagere, der fra udlandet flytter til kommunen, ikke blot til værtskommunen for det relevante ICS, men også til andre kommuner, som i ICS varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse. Det foreslås endvidere, at en kommune til en anden kommune i et ICS kan overlade opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til personer, som betjenes i et ICS.

2.2. Gældende ret

2.2.1. CPR-loven

Efter CPR-lovgivningen foretages identitetskontrol, vurdering af fremlagt dokumentation for de data, der skal registreres i CPR, samt selve afgørelsen om at registrere en person som indrejst i CPR, af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil den pågældende person indrejser og skal bopælsregistreres.

Det er bopælskommunen, som i mange sammenhænge er ansvarlig for vedkommende i forhold til en række velfærdsydelser m.v., ligesom det er denne kommune, som har lokalkendskabet til, om den adresse, hvor den pågældende ønsker at blive registreret, overhovedet er en adresse, som kan danne grundlag for bopælsregistrering.

Det er almindeligt antaget, at kommunalbestyrelsen ikke normalt kan overlade myndighedsudøvelse til en anden myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, medmindre der foreligger lovhjemmel. Opgaver, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, vil således normalt kunne overlades til andre, medmindre det fremgår af eller er forudsat i lovgivningen, at de pågældende opgaver skal udføres af personer, der er ansat i kommunens forvaltning.

Ved myndighedsudøvelse forstås bl.a. den del af den kommunale forvaltning, der består i at regulere borgernes retsforhold. En kommunes beslutning om at registrere en person som indrejst i CPR med de data, som er nævnt i bilag 1 til CPR-loven, betragtes som en afgørelse i forvaltningslovens forstand og dermed som myndighedsudøvelse.

Der er ikke i CPR-lovgivningen hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan overlade myndighedskompetence til at træffe afgørelse om registrering af indrejse til andre myndigheder.

Identitetskontrol i forbindelse med indrejse og vurdering af fremlagt dokumentation for de data, der i den forbindelse skal registreres i CPR, må i sig selv betragtes som myndighedsudøvelse, der hænger så tæt sammen med selve afgørelsen om, hvorvidt en person kan registreres som indrejst, at overladelse af disse opgaver til en anden myndighed kræver lovhjemmel.

Det må således antages, at der ikke i gældende ret er hjemmel til at overlade opgaver i forbindelse med registrering af indrejse til andre myndigheder, herunder til andre kommunalbestyrelser end kommunalbestyrelsen i bopælskommunen.

2.2.2. Sundhedsloven

Efter sundhedslovens § 12 udsteder kommunen et bevis til personer, der har ret til ydelser efter loven. Beviset gives i form af et sundhedskort, der gælder som dokumentation for retten til lovens ydelser. Nærmere regler for udstedelse af sundhedskort er fastsat i bekendtgørelse nr. 582 af 10. juni 2009 om valgfri indplacering i sikringsgrupper, udstedelse af sundhedskort m.v.

Det er også kommunen, der udsteder EU-sygesikringskort i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret bl.a. ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009. Forordningen anvendes fra den 1. april 2012 også i forhold mellem EU og Schweiz, jf. afgørelse nr. 1/2012 vedtaget af det blandede udvalg nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 31. marts 2012 om erstatning af bilag II til aftalen om koordinering af de sociale sikringsordninger og fra den 1. juni 2012 også i forhold mellem EU- og EØS-landene, jf. Det blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 76/2011 af 1. juli 2011 om ændring af bilag VI (social sikring) og protokol 37 til EØS-aftalen.

Kommunerne udsteder desuden anden dokumentation for en persons omfattelse af dansk sygesikring og dermed ret til sygesikring i bopælslandet til udgift for Danmark, f.eks. for familiemedlemmer til en person, der arbejder i Danmark, men hvor familien bor i Tyskland, jf. EU-regler om koordinering af sociale sikringsordninger. Dette fremgår af vejledning om koordinering af sundhedsydelser og visse sociale ydelser for borgere, der rejser mellem EU-landene, EF-forordning nr. 883/2004 om koordinering af sociale sikringsordninger.

Som anført i pkt. 2.2.1. er det almindeligt antaget, at kommunalbestyrelsen ikke kan overlade myndighedsudøvelse til en anden myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, medmindre der foreligger lovhjemmel. En kommunes beslutning om at udstede et sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. må betragtes som myndighedsudøvelse. Der er ikke i sundhedslovgivningen hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan overlade myndighedskompetence til at udstede sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden myndighed.

Ved udstedelse af sundhedskort skal en person foretage valg mellem sikringsgruppe 1 og 2 og meddele det til kommunen, jf. § 58, stk. 1, i sundhedsloven. Nærmere regler herom er fastsat i ovennævnte bekendtgørelse.

Personer, der omfattes af gruppe 1, skal vælge alment praktiserende læge og meddele det til kommunen, jf. § 59, stk. 1, i sundhedsloven. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 1238 af 5. december 2006 om behandling hos læge i praksissektoren. Personer, der omfattes af gruppe 2, skal ikke vælge alment praktiserende læge.

Ovennævnte bekendtgørelser vil derfor blive ændret således, at en person, der søger om et sundhedskort i et Internationalt Citizen Service, også skal oplyse valg af sikringsgruppe og valg af læge til den kommune, som har fået delegeret kompetencen til at udstede sundhedskort.

2.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det, at der tilvejebringes hjemmel i CPR-loven til, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse af udenlandske arbejdstagere m.fl., som serviceres i et ICS, til en anden kommune. Det er en betingelse, at den bemyndigede kommune varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, og at opgaveudførelsen på vegne af den delegerende kommune finder sted i et ICS. Opgaveoverladelsen kan dermed ske ikke blot til værtskommunen for det relevante ICS, men også til andre kommuner, som i et ICS varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse.

Det foreslås endvidere, at der tilvejebringes hjemmel i sundhedsloven til, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til udenlandske arbejdstagere

m.fl., som serviceres i et ICS, til en anden kommune. Det er en betingelse, at opgaveudførelsen på vegne af den delegerende kommune finder sted i et ICS. Opgaveoverladelsen kan ske ikke blot til værtskommunen for det relevante ICS, men også til andre kommuner.

Lovforslaget giver således kommunerne mulighed for at samarbejde for så vidt angår registrering af indrejse og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til udenlandske arbejdstagere m.fl. som betjenes i et ICS. Dette indebærer dels, at kommunerne får mulighed for en mere smidig opgavetilrettelæggelse, dels at den kommunale service, der ydes udenlandske arbejdstagere m.fl. i et ICS, bliver mere effektiv.

For opgaveoverladelsen gælder almindelige principper for delegation. Den kommunalbestyrelse, der i henhold til forslaget bemyndiger en anden kommunalbestyrelse til at udføre opgaver i forbindelse med registrering af indrejse i CPR og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v., bevarer det overordnede ansvar for opgavens udførelse. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen til enhver tid kan tilbagekalde delegationen helt eller delvist, herunder i konkrete tilfælde, og således bl.a. fremover varetage opgaven selv.

Den delegerende kommunalbestyrelse kan endvidere fastsætte overordnede retningslinjer for varetagelsen af opgaven, som den bemyndigede kommunalbestyrelse er forpligtet til at følge.

Den delegerende kommunalbestyrelse har endvidere både ret og pligt til at føre tilsyn med, hvorledes opgaverne varetages i den bemyndigede kommune. Det gælder både i forhold til CPR-lovens regler om registrering af indrejse og i forhold til regler om udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. samt i forhold til eventuelle retningslinjer, som den delegerende kommunalbestyrelse har udstedt.

Den delegerende kommunalbestyrelse vil sideløbende med opgaveoverladelsen skulle varetage opgaven vedrørende indrejseregistrering af og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til udenlandske arbejdstagere, der tilflytter kommunen, og som ikke vælger at gøre brug af den service, som ydes i et ICS. Den delegerende kommunalbestyrelse vil således ikke kunne afvise at registrere en person som indrejst eller at udstede sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. under henvisning til, at kommunalbestyrelsen har delegeret kompetencen til at foretage registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommunalbestyrelse.

Lovforslaget indeholder ikke hjemmel til at overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse eller udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til andre myndigheder, der varetager opgaver i et ICS, f.eks. en statsforvaltning, SKAT m.fl.

Ved lov nr. 558 af 18. juni 2012 om ændring af lov om Det Centrale Personregister, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskolen og sundhedsloven (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår anmeldelse af flytning, ansøgning om plads i dagtilbud, indskrivning i folkeskole og skolefritidsordning samt ansøgning om sundhedskort og EU-sygesikringskort), som træder i kraft den 1. december 2012, blev det bestemt, at ansøgning om sundhedskort og EU-sygesikringskort skal indgives til kommunen ved anvendelse af den digitale ansøgningsløsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Hvis kommunen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal kommunen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening. Det må forventes, at udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende familie i mange tilfælde f.eks. pga. sprogsværligheder, eller fordi de ved indrejse til landet endnu ikke er i besiddelse af NemID, ikke vil kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, og at disse derfor vil kunne ansøge om sundhedskort og EU-sygesikringskort ved anden form for kontakt med kommunen.

3. Øvrige foreslåede ændringer i CPR-loven

3.1. Udvidelse af kommunernes muligheder for at udsende anmodninger om logiværtserklæringer ved anmeldelse af flytning

3.1.1. Gældende ret

Hvis der i forbindelse med behandlingen af en anmeldelse af en flytning opstår tvivl om, hvorvidt vedkommende bor på den anmeldte adresse, skal kommunen efter CPR-lovens § 6, stk. 3, undersøge sagen, før der kan ske registrering i CPR af den anmeldte flytning. Kommunen kan til brug herfor bl.a. indhente en erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden (en såkaldt logiværtserklæring).

Udsendelse af en anmodning om en logiværtserklæring forudsætter efter gældende ret, at der er tvivl om, hvorvidt den anmeldte flytning er korrekt. Det kan være en konkret begrundet tvivl eller generel tvivl baseret på erfaringer i lignende sager, f.eks., hvor unge mennesker anmelder flytning hjem til deres forældre, men hvor der reelt er tale om et udlandsophold af en sådan karakter, at vedkommende skal registreres som udrejst i CPR.

3.1.2. Lovforslagets indhold

En række kommuner har udtrykt ønske om at kunne udsende anmodninger om logiværtserklæringer ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre. Baggrunden herfor er, at kommunerne på den måde i alle tilfælde kan få klarhed over, om der er tale om en reel flytning og ikke f.eks. kun en postadresse, og at kommunerne samtidig får mulighed for at inddrage de personer, som bor på adressen, forud for en bopælsregistrering på de pågældende personers bopæl. Det er herudover også fra en række borgere anført som et ønske at få lejlighed til at udtale sig, før der bliver registreret flere personer med adresse på deres bopæl. Med forslaget foreslås det at indføre hjemmel til, at kommunerne kan vælge at udsende en anmodning om logiværtserklæring ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre.

3.2. Ændring og præcisering af reglerne om bopælsregistrering af børn

3.2.1. Registrering af bopæl, når et barn har sit faste hovedophold hos den ene forælder

3.2.1.1. Gældende ret

Efter lovens § 8, stk. 1, registreres et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, hvor barnet opholder sig mest, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden over barnet.

Med vedtagelsen af forældreansvarsloven i 2007 er det udgangspunktet, at der er fælles forældremyndighed over et barn. Hvis der trods fælles forældremyndighed er uenighed om, hvilken forælder der skal have barnet boende (er bopælsforælder), kan retten efter forældreansvarslovens § 17 træffe afgørelse herom. I overensstemmelse med CPR-lovens § 8, stk. 1, er det imidlertid anført i forarbejderne til forældreansvarsloven, at uanset, om der er truffet afgørelse efter forældreansvarslovens § 17 om, at et barn skal bo hos den ene forælder, skal barnet efter CPR-lovens § 8, stk. 1, registreres med bopæl hos den anden forælder, hvis barnet har sit faste hovedophold hos vedkommende.

3.2.1.2. Lovforslagets indhold

På trods af de ovenfor anførte bemærkninger i forarbejderne til forældreansvarsloven har det i praksis vist sig, at en forælder, der f.eks. af retten er blevet udpeget som bopælsforælder, er uforstående over for,

at et barn skal registreres med bopæl i CPR hos den anden forælder, hvis barnet trods rettens afgørelse har sit faste hovedophold hos den anden forælder. Det foreslås derfor at præcisere i CPR-lovens § 8, stk. 1, at et barn skal registreres i CPR med bopæl på sit faste hovedopholdssted, også i tilfælde hvor den forælder, som barnet opholder sig mest hos, ikke er bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

3.2.2. Registrering af bopæl, når et barn opholder sig i en deleordning, dvs. lige meget hos hver forælder

3.2.2.1. Gældende ret

CPR-lovens § 8, stk. 2 og 3, regulerer registrering af bopæl i CPR for et barn, når barnet opholder sig fast lige meget hos hver forælder, dvs. der er en deleordning.

Efter § 8, stk. 2, skal et barn, hvor den ene forælder har forældremyndigheden alene over barnet, registreres i CPR med bopæl hos vedkommende forælder, medmindre forældrene ved deres underskrift over for kommunen erklærer sig enige om, at barnet registreres hos den anden forælder. Har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunen registrere barnet hos den af forældrene, som disse ved deres underskrift over for kommunen erklærer sig enige om.

Kommunen kan således lægge til grund, at der er enighed, hvis begge forældre i forbindelse med anmeldelsen af flytning for barnet ved deres underskrift over for kommunen erklærer sig enige i den anmeldte flytning, hvilket i praksis sker ved begge forældres underskrift på en flytteanmeldelse.

Selv om det kan dokumenteres, at forældrene har indgået et retsforlig under rettens behandling af en sag om bl.a. barnets bopæl eller har indgået en aftale over for statsforvaltningen, hvorefter der er enighed om, hvilken forælder der skal være bopælsforælder og dermed have barnet registreret med bopæl i CPR hos sig, kan en kommune ikke i dag lægge til grund, at der er enighed om den anmeldte flytning, hvis den anden forælder ikke vil erklære sig enig over for kommunen ved at bekræfte den anmeldte flytning med sin underskrift.

§ 8, stk. 3, vedrører en situation, hvor der er en deleordning og fælles forældremyndighed, men hvor forældrene er uenige om registreringen i CPR af barnets bopæl.

Er der uenighed mellem forældrene om bopælsforældrespørgsmålet, kan enten retten i medfør af forældreansvarslovens § 17, eller statsforvaltningen eller retten i medfør af forældreansvarslovens § 26, stk. 1, træffe afgørelse om, hvilken forælder der skal være bopælsforælder. Som en konsekvens heraf blev CPR-lovens § 8, stk. 3, ændret i 2007 således, at bopælsforælders ret til barnets registrering af adresse i CPR er sikret i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem forældrene om bopælsforældrespørgsmålet, og hvor der efter forældreansvarslovens §§ 17 eller 26 er truffet en egentlig afgørelse om, hvilken forælder der er bopælsforælder. Er der ikke truffet en egentlig afgørelse om bopælsforældrespørgsmålet, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.

CPR-lovens § 8 regulerer i dag ikke en situation med en deleordning og fælles forældremyndighed, hvor der opstår uenighed om registrering af barnets adresse i CPR i forbindelse med, at barnets tidligere adresse fraflyttes. Det er i en sådan situation ikke muligt at bevare status quo, som bestemt i den gældende § 8, stk. 3, da den tidligere bolig er fraflyttet. Det er herudover ikke fundet muligt at fastlægge objektive kriterier, der kan afgøre, om barnets adresse skal flyttes sammen med den forælder, der indtil dette tidspunkt har haft barnets adresse hos sig, eller om barnet skal registreres med bopæl hos den anden forælder. Barnet registreres derfor efter praksis i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den hidtidige adresse (uden fast bopæl), indtil forældrene bliver enige om barnets registrering, eller indtil der er taget stilling til bopælsforældrespørgsmålet efter forældreansvarsloven. Barnet er således ikke registreret med bopæl sammen med en af forældrene, selv om barnet opholder sig lige meget hvert sted.

3.2.2.2. Lovforslagets indhold

Gennem ministeriets behandling af klager over kommunernes afgørelser i sager om registrering af børns adresser i CPR er ministeriet blevet opmærksomt på, at der er behov for at ændre lovens § 8 om registrering af et barns adresse i CPR således, at reglerne i højere grad bringes i overensstemmelse med forældreansvarslovens regler om bopælsforælder.

Det kan udledes af forarbejderne til forældreansvarslovens § 17, der vedrører rettens stillingtagen til et barns bopæl, at der også ved en deleordning pr. definition altid vil være én samværsforælder og én bopælsforælder, da det ikke er muligt at træffe afgørelse om delt bopæl. Der kan således ikke være to bopælsforældre. Det kan endvidere udledes af forarbejderne, at bopælsforælderen har ret til at bestemme, hvor barnet skal have bopæl.

Ved behandling af sager i statsforvaltningen eller ved retten om et barns bopæl efter forældreansvarsloven tilstræbes det imidlertid i overensstemmelse med intentionerne bag loven, at der opnås enighed mellem forældrene. En stor del af sagerne afsluttes således i statsforvaltningen ved, at forældrene aftaler, hvem der er henholdsvis bopælsforælder og samværsforælder, ligesom domstolene tilstræber, at sagen afsluttes med, at der indgås retsforlig herom. Forældrene kan ligeledes selv have indgået bindende aftaler herom uden at have involveret offentlige myndigheder. Endvidere betragtes en forælder ved at have ansøgt om samvær som samværsforælder.

Det er herudover i retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 2, bestemt, at der kan ske tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et indgået retsforlig. Efter § 478, stk. 1, nr. 3, kan der ydermere ske tvangsfuldbyrdelse på grundlag af en aftale indgået over for statsforvaltningen om barnets bopæl eller samvær eller en indgået aftale mellem forældrene om barnets samvær og bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 8, stk. 2, understøtter imidlertid ikke fuldt ud forældreansvarslovens intentioner om, at der i så vidt omfang som muligt tilstræbes enighed mellem forældre med fælles forældremyndighed om, hvem der er samværsforælder og bopælsforælder. Selv om der er en deleordning, og parterne f.eks. har indgået et retsforlig om, at den forælder, der nu ønsker barnet registreret med bopæl i CPR hos sig, er bopælsforælder, kan kommunen ikke ændre barnets adresse i CPR, hvis samværsforælderen over for kommunen ikke accepterer den anmeldte flytning. Udformningen af § 8, stk. 2, kan således medføre, at der alene på grund af spørgsmålet om registreringen af barnets adresse i CPR bliver behov for at genoptage behandlingen i det familieretlige system for at få truffet en egentlig afgørelse efter forældreansvarslovens § 17.

Kravet om, at begge forældre i dag skal erklære sig enige over for kommunen i forbindelse med anmeldelsen af en flytning for barnet, har således vist sig ikke at være fuldt overensstemmende med det familieretlige system i sager, hvor der er fælles forældremyndighed og der fungerer en deleordning. Det findes hensigtsmæssigt, at lovens § 8 i så vidt omfang som muligt bringes i overensstemmelse med intentionerne i forældreansvarsloven om, at flest mulige sager løses ved, at der opnås enighed mellem forældrene.

Det foreslås derfor, at lovens § 8 ændres således, at hvis det ved anmeldelse af flytning for et barn, hvor der er fælles forældremyndighed, og hvor der fungerer en deleordning, kan lægges til grund, at der er enighed mellem forældrene om, hvem der er bopælsforælder, f.eks. fordi der ved et retsforlig er opnået enighed herom, eller fordi en forælder har accepteret at være samværsforælder over for statsforvaltningen, kan bopælsforælderen få barnets adresse registreret hos sig i CPR også i tilfælde af, at samværsforælderen ikke over for kommunen vil acceptere den anmeldte flytning.

Herudover har formuleringen af CPR-lovens § 8, stk. 3, om, at en forælder "er udpeget" som bopælsforælder efter forældreansvarsloven § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, vist sig at give anledning til tvivl, idet bestemmelsen i relation til registrering i CPR er blevet fortolket således, at det er en forudsætning for at

være "udpeget" som bopælsforælder, at det er vedkommende forælder, der har rejst sagen om få status som bopælsforælder, og at vedkommende derved er udpeget som bopælsforælder.

Efter forarbejderne til forældreansvarsloven er der imidlertid altid ved en deleordning (samvær i halvdel af tiden) en bopælsforælder og en samværsforælder, idet der ikke kan være to bopælsforældre. Hvis den forælder, der har ansøgt om at blive bopælsforælder, får afslag herpå, medfører dette derfor, at den anden forælder har status af at være bopælsforælder.

Det foreslås derfor, at det præciseres i CPR-lovens § 8, at enhver stillingtagen til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, tillægges betydning ved behandlingen af sager om bopælsregistreringen af et barn efter CPR-loven, hvis der er en deleordning og fælles forældremyndighed, men uenighed mellem forældrene om barnets bopælsregistrering i CPR.

Endelig har den under pkt. 3.2.2.1. omtalte praksis med at registrere et barn som værende uden fast bopæl i den hidtidige bopælskommune, hvis barnets hidtidige adresse ikke er en af de angivne adresser, i nogle situationer vist sig at give anledning til uhensigtsmæssigheder.

Det foreslås derfor at ændre lovens § 8 således, at barnets registrering i CPR i en sådan situation følger den forælder, som barnet forud for den anmeldte flytning havde fælles adresse med.

Havde barnet forud for uenigheden om registreringen fælles adresse med begge forældre, som nu flytter til hver sin nye adresse, findes det ikke muligt efter CPR-loven at fastlægge objektive kriterier for, hvilken af de to nye adresser der skal betragtes som barnets bopæl, hvorfor det findes mest hensigtsmæssigt at lovfæste den hidtidige praksis.

Det foreslås således at regulere ved lov, at barnet i en situation, hvor der er tale om to nye adresser, registreres i CPR som værende uden fast bopæl i kommunen, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl. Herved tages der stilling til barnets bopæl i det familieretlige system.

3.2.3. Accept af en anmeldt flytning for et barn på anden måde end ved underskrift på en flytteblanket

3.2.3.1. Gældende ret

Efter lovens § 8, stk. 2, kan forældre ved en anmeldelse af flytning for et barn, der opholder sig i en deleordning, og hvor barnet flytter fra en forælder til den anden, erklære sig enige i den anmeldte flytning ved deres underskrift over for kommunen.

Efter lovens § 13, stk. 2, skal der ved anmeldelse af flytning for et barn, som hidtil har boet sammen med enten begge forældre eller kun den ene forælder, altid ske høring af en ikke medflyttende forælder, hvis ikke denne er medunderskriver af flytteblanketten.

Bestemmelserne er udformet under hensyn til, at det hidtil har været praksis, at der udfyldes en papirflytteblanket ved anmeldelse af flytning.

3.2.3.2. Lovforslagets indhold

Ved lov nr. 588 af 18. juni 2012 om overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere vedrørende bl.a. anmeldelse af indenlandsk flytning, blev det bestemt, at indenlandske flytninger, medmindre der foreligger særlige forhold, skal ske ved anvendelse af den digitale anmeldelsesløsning, som tilflytningskommunen stiller til rådighed. Med virkning fra den 1. december 2012 skal anmeldelse af indenlandske flytninger således ske digitalt.

Det foreslås at ændre CPR-lovens § 8 og § 13, stk. 2, således, at der ikke kræves en underskrift på en flytteblanket for at lægge til grund, at der er enighed om den anmeldte flytning. Den ikke-medflyttende forælder kan således på anden vis over for kommunen acceptere den anmeldte flytning, f.eks. mundtligt,

ved personligt fremmøde eller ved selv at anmelde en overensstemmende flytning for barnet via den digitale flytteløsning. Med den foreslåede ændring bringes CPR-lovens § 8 og § 13, stk. 2, i overensstemmelse med kravet om digital anmeldelse af indenlandsk flytning,

3.2.4. Anmodning om navne- og adressebeskyttelse i forbindelse med anmeldelse af flytning for et barn

3.2.4.1. Gældende ret

Reglerne om behandlingen af sager om flytningen af et barns adresse, hvor en ikke medflyttende forælder skal have mulighed for at udtale sig, jf. § 13, stk. 2, og hvor der samtidig med anmeldelsen af flytningen for barnet anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. CPR-lovens § 28, på barnets tilflytningsadresse, er i dag reguleret i såvel CPR-loven som i bekendtgørelse nr. 1153 af 23. november 2006 om folkeregistrering m.v. med senere ændringer.

3.2.4.2. Lovforslagets indhold

Det findes hensigtsmæssigt at samle reguleringen ét sted i CPR-lovgivningen for at skabe større klarhed ved behandlingen af sagerne. Det foreslås derfor at samle reguleringen i CPR-loven. Der ændres ikke herved indholdsmæssigt på reglerne.

3.3. Ændring af reglerne for udlevering af oplysninger fra CPR til brug for udbetaling af pension eller en forsikringssum i forbindelse med et dødsfald

3.3.1. Elektronisk videregivelse af oplysninger om navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner

3.3.1.1. Gældende ret

Efter CPR-lovens § 38 kan Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR elektronisk videregive oplysninger om en person til private virksomheder, der i forvejen har identificeret vedkommende, og som er berettiget til at behandle oplysningerne efter persondataloven, jf. CPR-lovens § 38, stk. 6. Det drejer sig om oplysninger om f.eks. ubeskyttet navn og adresse og eventuel død, dvs. de samme oplysninger som enhver privat kan få udleveret som en enkeltoplysning fra en kommune fra CPR på en i forvejen identificeret person efter lovens § 42, stk. 2.

Efter CPR-lovens 38, stk. 3, har visse forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter som led i administration af pensionsordninger og forsikringsordninger, hvor der skal ske udbetaling til en efterlevende ved den registreredes død, herudover ret til elektronisk at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato på den identificerede person, bortset fra oplysning om separation.

De nævnte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har tillige efter CPR-lovens § 42, stk. 3, fra en kommune ret til som en enkeltoplysning at få udleveret oplysninger om afdødes slægtskabsforhold, herunder om slægtnings navne og adresser, uanset om disse er beskyttede efter § 28, hvis de er nødvendige for at udbetale en forsikringssum til en begunstiget person.

Det skal i den forbindelse oplyses, at det med lovforslagets § 1, nr. 14 og 15, foreslås at præcisere, at lovens § 42, stk. 3, trods bestemmelsens ordlyd, efter forarbejderne til bestemmelsen, omfatter udlevering af oplysninger fra CPR ikke alene udlevering til brug for udbetaling af en forsikringssum til en efterlevende, men også udlevering til brug for udbetaling af pension, se nedenfor pkt. 3.3.2. Det foreslås herudover at præcisere, at selskaberne efter § 42, stk. 3, udover egentlige slægtskabsoplysninger på afdøde kan få udleveret navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner, se nedenfor pkt. 3.3.3. Siden lovens vedtagelse i 2000 er bestemmelsen blevet fortolket og administreret i overensstemmelse med de foreslåede ændringer. Ovennævnte er i det efterfølgende beskrevet som gældende ret.

Udlevering af navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner kan efter gældende ret

således ikke ske elektronisk efter § 38, men kræver, at der rettes henvendelse til en kommune med henblik på udlevering efter § 42, stk. 3. Herudover forudsætter udlevering af navn og adresse fra en kommune efter lovens § 42, stk. 3, at der skal ske udbetaling af enten pension eller en forsikringssum til den efterlevende. Der kan således ikke efter denne bestemmelse udleveres oplysninger til de nævnte selskaber til andet formål.

3.3.1.2. Lovforslagets indhold

Til brug for forsikringsselskabers, pensionskassers og pengeinstitutters udbetaling af pension eller en forsikringssum til en efterlevende i forbindelse med et dødsfald kan der være behov for at kontakte en efterlevende.

I en del af de sager, hvor der ikke skal ske udbetaling til en ægtefælle eller registreret partner, orienterer selskaberne den efterlevende om baggrunden for, at der ikke er en udbetaling til vedkommende. Der er ikke hjemmel i CPR-lovens § 42, stk. 3, til at få oplyst navn og adresse fra CPR på en efterlevende med henblik på en ren orientering af denne. En orientering om vedkommendes rettigheder som en konsekvens af dødsfaldet må derfor afvente selskabernes kontakt med skifteretten.

For at smidiggøre sagsbehandlingen ved en registreret persons død er det et ønske fra forsikringsselskaber og pensionskasser m.m., at det bliver muligt, samtidig med at selskaberne modtager den elektroniske orientering efter CPR-lovens § 38, stk. 2, fra CPR om, at en person, hvor der abonneres på civilstand efter lovens § 38, stk. 3, er afgået ved døden, at få oplyst navn og adresse på vedkommendes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner. Derved behøver sagsbehandlingen ikke afvente manuel indhentelse af oplysningerne fra kommunen eller fra skifteretten.

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at Økonomi- og Indenrigsministeriet elektronisk fra CPR kan videregive oplysning om ubeskyttet navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner samtidig med, at der videregives oplysning om afdødes død. Udlevering skal alene kunne ske i de tilfælde, hvor selskaberne i forvejen abonnerer på civilstand i CPR på afdøde efter lovens § 38, stk. 3, på grund af en pensions- eller forsikringsordning, og hvor der enten skal ske udbetaling til en efterlevende ægtefælle eller registreret partner af pension eller en forsikringssum, eller hvor vedkommende orienteres om konsekvensen af dødsfaldet, selv om der ikke skal ske udbetaling til vedkommende.

3.3.2. Præcisering af, at § 42, stk. 3, tillige omfatter udbetaling af pension

3.3.2.1. Gældende ret

Ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000 var der i de specielle bemærkninger til § 42, stk. 3, bl.a. anført, at bestemmelsen er en parallel til bestemmelsen i § 38, stk. 3.

I de specielle bemærkninger til § 38, stk. 3, er det anført, at der som led i administrationen af pensionsordninger er behov for at modtage oplysninger om civilstand, herunder ændring fra gift til enke/enkemand. Det er anført, at dette gælder i tilfælde af død, hvor der skal sikres bl.a. korrekte udbetalinger til de pensionsberettigede, herunder også i de tilfælde, hvor en person med en gruppelivsordning kan få udbetalt en forsikringssum, såfremt vedkommendes ægtefælle er afgået ved døden.

I lovens § 42, stk. 3, er det imidlertid alene anført, at de i bestemmelsen anførte oplysninger kan udleveres til brug for udbetaling af en forsikringssum, men bestemmelsen er siden lovens vedtagelse blevet administreret i overensstemmelse med de specielle bemærkninger.

3.3.2.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås udtrykkeligt at anføre i lovens § 42, stk. 3, at der kan ske udlevering af slægtninges navn og adresse til brug for udbetaling af pension, således som bestemmelsen også er blevet administreret siden lovens vedtagelse i 2000.

3.3.3. Udlevering af oplysning om navn og adresse på ægtefælle eller registreret partner

3.3.3.1. Gældende ret

Som anført ovenfor under pkt. 3.3.1.1. kan der fra CPR af en kommune efter lovens § 42, stk. 3, udleveres oplysning om afdødes slægtskabsforhold til de i bestemmelsen anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter. Ægteskab eller registreret partnerskab anses ikke for at være en slægtskabsrelation, men er knyttet til en registreret person i CPR som oplysning om civilstand via personnummeret på ægtefællen eller den registrerede partner. § 42, stk. 3, har imidlertid været fortolket således siden lovens vedtagelse i 2000, at også navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner er omfattet af bestemmelsen.

3.3.3.2. Lovforslagets indhold

Oplysning om navn og adresse på en ægtefælle eller en registreret partner er en oplysning, som på linje med oplysninger om navne og adresser på slægtinge efterspørges af de nævnte selskaber.

Det foreslås derfor at præcisere i lovens § 42, stk. 3, at også navne og adresser på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner kan udleveres til brug for en udbetaling efter afdøde. Det foreslås, at navn og adresse kan udleveres, selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, da der er tale om udbetaling af pension eller en forsikringssum til vedkommende og dermed et forhold, som er til gunst for den pågældende.

3.3.4. Udlevering af navn og adresse på en formodet samlever

3.3.4.1. Gældende ret

Der er ikke i CPR-lovens § 42, stk. 3, hjemmel til fra kommunen at få udleveret oplysninger om afdødes eventuelle samlever til brug for de tidligere nævnte forsikringsselskabers, pensionskassers og pengeinstitutters udbetaling af pension eller en forsikringssum efter en afdød.

3.3.4.2. Lovforslagets indhold

Ved lov nr. 516 af 6. juni 2007 om ændring af forsikringsaftaleloven og forskellige andre love blev bl.a. forsikringsaftalelovens bestemmelser om fastlæggelsen af begrebet "nærmeste pårørende" ændret således, at samlever efter forsikringsaftalelovens § 105 a, stk. 1, i rækkefølgen af nærmeste pårørende sidestilles med ægtefæller. Det blev herudover i § 105 a, stk. 2, bestemt, at for at blive betragtet som samlever skal vedkommende leve sammen med forsikringstageren på fælles bopæl og enten vente, have eller have haft et barn sammen med forsikringstageren eller have levet sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende forhold på den fælles bolig i de sidste to år før dødsfaldet. Der er dog særlige undtagelser ved midlertidigt ophold i en anden bolig eller ved ophold på institution.

De anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har ønsket mulighed for at få udleveret oplysninger fra CPR fra en kommune med henblik på at kunne identificere en egentlig samlever, i stedet for som nu at skulle rette henvendelse til skifteretten herom med den forsinkelse, det måtte medføre.

Det foreslås derfor, at der i CPR-lovens § 42, stk. 3, skabes hjemmel til, at en kommune til de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter kan oplyse navn og adresse på en person, der på tidspunktet for afdødes død var registreret i CPR med bopæl på samme adresse som afdøde, hvis det herudover fremgår af CPR, at afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn. Det foreslås, at navn og adresse kan udleveres, også selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, da der er tale om udbetaling af pension eller en forsikringssum til vedkommende og dermed et forhold, som er til gunst for den pågældende.

I øvrige tilfælde skal der fortsat rettes henvendelse til skifteretten med henblik på at få afklaret, om der er en eventuel samlever efter afdøde, eller hvilken person der kan kontaktes af de anførte forsikrings-selskaber, pensionskasser og pengeinstitutter med henblik på en afklaring af, hvem der skal have udbetalt pension eller en forsikringssum. Baggrunden herfor er, at det ikke i øvrige tilfælde med tilstrækkelig sikkerhed ud fra oplysningerne i CPR kan formodes, at der er tale om en egentlig samlever, eller om der blot er tale om en eller flere samboende eller en logerende m.m.

3.4. Indførelse af mulighed for i CPR at registrere en kontaktadresse i forbindelse med et dødsboskifte

3.4.1. Gældende ret

CPR-loven indeholder i dag ikke hjemmel til i CPR at registrere en kontaktadresse på en kontaktperson eller skifteretten i forbindelse med et dødsboskifte.

Forud for CPR-lovens vedtagelse i 2000 havde en række kommuner den praksis, at de efter anmodning herom i kontaktadressefeltet registrerede eventuelle kontaktpersoner i forbindelse med behandling af dødsboer. Denne praksis blev ikke lovfæstet ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000.

3.4.2. Lovforslagets indhold

Det har i praksis vist sig, at der fortsat er behov for i CPR at kunne få registreret en eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for i forbindelse med behandling af et dødsbo ved henvendelse til kommunen at få registreret enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en, efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte, som kontaktadresse i CPR i indtil 3 år, hvorefter registreringen slettes.

3.5. Regulering af de beløb, kommunerne kan opkræve ved videregivelse af enkeltoplysninger m.v. fra CPR

3.5.1. Gældende ret

Der er i CPR-loven fastsat nærmere regler om kommunernes opkrævning af betaling ved videregivelse af enkeltoplysninger m.v. fra CPR. Efter den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 3, stk. 4, kan kommunen opkræve indtil 52 kr. for udstedelse af en attestation for en borgers personnummer. Efter CPR-lovens § 33, stk. 1, kan kommunen opkræve indtil 27 kr. pr. enkeltforespørgsel om oplysninger fra CPR fra en offentlig myndighed. I § 51, stk. 2, er det fastsat, at kommunerne for videregivelse af enkeltoplysninger til private efter CPR-lovens §§ 42, 43, 45 og 46 kan opkræve indtil 52 kr. til dækning af sine omkostninger.

3.5.2. Lovforslagets indhold

De under pkt. 3.5.1. nævnte beløb er ikke blevet reguleret siden 1993. En rundspørge fra det daværende Indenrigs- og Sundhedsministerium til landets store kommuner har endvidere vist, at beløbenes størrelse ikke længere er dækkende i forhold til de kommunale omkostninger, der kan være forbundet med videregivelsen af de nævnte oplysninger fra CPR. På den baggrund foreslås det, at kommunerne fremover kan opkræve indtil 75 kr. for udstedelsen af en attestation for en borgers personnummer, jf. CPR-lovens § 3, stk. 4, indtil 50 kr. for udlevering af enkeltoplysninger fra CPR til en offentlig myndighed, jf. CPR-lovens § 33, stk. 1, og indtil 75 kr. for videregivelse af enkeltoplysninger til private efter CPR-lovens §§ 42, 43, 45 og 46, jf. CPR-lovens § 51, stk. 2. Med henblik på at sikre, at beløbenes størrelse fremover følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det endvidere, at de nævnte beløb fremover hvert år fra og med 2014 reguleres med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.

Den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor offentliggøres i forbindelse med det årlige aktstykke om fastsættelse af bloktilskuddet til kommunerne, jf. § 14 i lov om kommunal

udligning og generelle tilskud til kommuner (lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009 med senere ændringer). Den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor vil endvidere være oplyst i den årlige kommuneaftale, som offentliggøres på Finansministeriets hjemmeside.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommune i forbindelse med arbejdet i et ICS, giver kommunerne mulighed for at tilrettelægge opgavevaretagelsen forbundet med indrejseregistrering af udenlandske arbejdstagere m.fl. henholdsvis udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. i relation til arbejdet i et ICS mere smidigt. Lovforslaget skønnes samlet set ikke at have økonomiske eller øvrige administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om, at kommunerne, uanset om der foreligger tvivl, kan udsende en anmodning om en logi-værtserklæring til brug ved behandlingen af en anmeldelse af flytning, såfremt der i forvejen er registreret andre på adressen, er et frivilligt redskab for kommunerne og indebærer derfor ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om udvidet ret til oplysninger til brug for behandling af en sag om udbetaling af pension eller en forsikringssum efter et dødsfald forventes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet sagsbehandlingen i disse sager ikke som i dag skal afvente svar fra en kommune eller fra skifteretten.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om, at en kommune kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. til en anden kommune i forbindelse med arbejdet i et ICS, indebærer en administrativ lettelse for de udenlandske arbejdstagere, som henvender sig for at gøre brug af den service, der ydes i et ICS, idet de pågældende – såfremt kommunerne gør brug af muligheden for at overlade kompetence efter den foreslåede ordning – kan blive serviceret også for så vidt angår registrering af indrejse i CPR og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. uden efterfølgende at skulle rette henvendelse til bopælskommunen herom.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgeren.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: KL, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Danske Regioner, Datatilsynet, Forsikring & Pension, Finansrådet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Danske Patienter og Praktiserende Lægers Organisation.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Med lovforslaget udvides kommunernes muligheder for at samarbejde om registrering af indrejse og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. for så vidt angår arbejdet i et ICS.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om udvidet ret til oplysninger til brug for behandling af en sag om udbetaling efter et dødsfald forventes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet sagsbehandlingen i disse sager ikke som i dag skal afventes svar fra en kommune eller fra skifteretten.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Med lovforslaget lettes adgangen til registrering af indrejse og tildeling af sundhedskort og EU-sygesikringskort m.v. for udenlandske arbejdstagere m.fl., som kan serviceres i et ICS.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at det beløb, en kommune maksimalt kan opkræve for udstedelse af en attestation for en borgers personnummer, forhøjes fra 52 kr. til 75 kr. Baggrunden herfor er, at der ikke har fundet en regulering sted siden 1993, og at beløbet ikke længere i alle tilfælde kan anses for at stå i et rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med udstedelsen af en kommunal attestation for en borgers personnummer. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.

Til nr. 2

Med henblik på, at det foreslåede beløb, der maksimalt af en kommune kan opkræves for udstedelse af en attestation for et personnummer, fremover følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås

det, at det foreslåede beløb på 75 kr. fra og med 2014 årligt reguleres med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til nr. 3

Det foreslås at indføre hjemmel til, at kommunerne ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre, kan udsende en anmodning om en såkaldt logiværtserklæring, dvs. en erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden.

Såfremt en kommune ved behandlingen af en anmeldelse af en flytning er i tvivl om, hvorvidt vedkommende bor på den anmeldte adresse, kan kommunen efter CPR-lovens § 6, stk. 3, anvende de undersøgelsesredskaber, der er hjemlet i lovens § 10, herunder udsendelse af en anmodning om en logiværtserklæring.

Det er i praksis accepteret, at også en tvivl opstået på baggrund af generel erfaring om, at der i visse situationer ofte ikke er tale om reelle tilflytninger, kan danne grundlag for at udsende en anmodning om en logiværtserklæring. Som et eksempel herpå kan nævnes anmeldelse af flytning til en mindre bolig, hvor der i forvejen er registreret flere beboere. Som et andet eksempel kan nævnes anmeldelse af flytning for unge personer til deres forældres adresse, som efterfølgende viser sig alene at være en postadresse under et længerevarende udlandsophold, som efter CPR-lovens regler om registrering af udrejse indebærer, at den pågældende skal registreres som udrejst i CPR.

En række kommuner har udtrykt ønske om at kunne udsende en anmodning om en logiværtserklæring ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre, også uden at der konkret eller på grundlag af en generel erfaring kan siges at være tvivl om den anmeldte flytning. Kommunerne kan derved få klarhed over, om der er tale om en reel flytning og ikke f.eks. kun en postadresse. Kommunerne får samtidig mulighed for at inddrage de personer, som i forvejen bor på adressen, hvilket også fra en række borgere er anført som et ønske ved enhver anmeldelse af flytning til deres bopæl, således at de får mulighed for at reagere inden en registrering i CPR af en person på deres bopæl.

Det følger af CPR-lovens § 57, stk. 1, nr. 5, at en logivært kan pålægges en bøde for ikke at svare eller for at afgive urigtige oplysninger.

Til nr. 4

Ved bestemmelsen foreslås det, at en kommunalbestyrelse kan overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse af personer, som tager bopæl eller fast opholdssted i kommunen til en anden kommunalbestyrelse. Det er en betingelse, at den bemyndigede kommunalbestyrelse varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, og at opgaveudførelsen på vegne af den delegerende kommunalbestyrelse finder sted i et ICS. Det er derimod ikke et krav efter den foreslåede bestemmelse, at opgaven overlades til kommunalbestyrelsen i værtskommunen for et ICS. Andre kommuner end værtskommunen, som måtte varetage opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS, vil således også kunne bemyndiges til at varetage opgaver vedrørende registrering af indrejse.

Overladelse af opgaver vedrørende registrering af indrejse kan ske helt eller delvist. En kommune kan således beslutte kun at overlade opgaver vedrørende identitetskontrol i forbindelse med indrejse og vurdering af fremlagt dokumentation for de data, der i den forbindelse skal registreres i CPR, til en anden kommune i et ICS. I et sådant tilfælde vil selve afgørelsen om at anse den pågældende som indrejst i henhold til de nærmere betingelser herfor i CPR-lovens § 16 og den efterfølgende registrering af indrejsen i CPR fortsat varetages af den delegerende kommune, hvortil indrejsen finder sted.

Det er en betingelse for overladelse af opgaver efter den foreslåede bestemmelse, at opgaven overlades til en kommune, som i et ICS i øvrigt varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse efter

CPR-lovgivningen. Baggrunden herfor er, at den bemyndigede kommune, der overlades opgaven, derved har et kendskab til de forhold, der indgår ved vurderingen af, om en person opfylder betingelserne for at blive registreret som indrejst, herunder om der foreligger fornøden dokumentation for de data, der i den forbindelse skal registreres i CPR. Andre myndigheder, f.eks. SKAT eller statsforvaltningerne, som varetager opgaver i et ICS, vil ikke kunne overlades opgaver i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Den bemyndigede kommune vil om fornødent skulle rådføre sig med den delegerende kommune, hvor til den pågældende person indrejser. Det gælder eksempelvis i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt den bopæl eller det faste opholdssted, som den pågældende person angiver at indrejse til, er en adresse, der kan danne grundlag for en bopælsregistrering efter CPR-lovgivningen. En sådan vurdering kan forudsætte et lokalkendskab, som kun den delegerende kommune er i besiddelse af.

En kommune, der har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommune efter den foreslåede bestemmelse, vil til enhver tid kunne vælge at kalde delegationen tilbage og således fremover varetage opgaven selv.

Den delegerende kommune vil fortsat med opgaveoverladelsen skulle varetage opgaven vedrørende registrering af udenlandske arbejdstagere, der tilflytter kommunen, hvis de pågældende ikke vælger at gøre brug af den service, som ydes i et ICS. Den delegerende kommune vil således ikke i et sådant tilfælde kunne afvise at registrere en person som indrejst under henvisning til, at kommunalbestyrelsen har delegeret kompetencen til at foretage registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse.

Der er ikke nogen geografisk begrænsning i kommunernes mulighed for at delegere kompetence til en kommune, der varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i et ICS. En kommune i Nordjylland kan således beslutte at delegere kompetence til at foretage registrering af indrejse til f.eks. såvel Aalborg Kommune som Københavns Kommune eller en anden kommune f.eks. Tårnby Kommune, som i et ICS varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.

Til nr. 5

Ad stk. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i lovens § 8, stk. 1, at et barn skal registreres med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene, der har forældremyndigheden.

Med vedtagelsen af forældreansvarsloven i 2007 er det udgangspunktet, at der er fælles forældremyndighed over et barn. Hvis der trods fælles forældremyndighed er uenighed om, hvilken forælder der skal have barnet boende (er bopælsforælder), kan retten efter forældreansvarslovens § 17 træffe afgørelse herom. I overensstemmelse med CPR-lovens § 8, stk. 1, er det anført i forarbejderne til forældreansvarsloven, at uanset, om der er truffet afgørelse efter forældreansvarslovens § 17 om, at et barn skal bo hos den ene forælder, skal barnet registreres med bopæl hos den anden forælder, hvis barnet har sit faste hovedophold hos denne forælder.

Det har i praksis vist sig, at en forælder, der har status som bopælsforælder efter forældreansvarsloven, er uforstående overfor, at den anden forælder kan få ændret barnets adresse i CPR i en situation, hvor barnet har sit faste hovedophold hos denne forælder, når bopælsforælderen ikke har samtykket heri.

Det foreslås derfor at præcisere i CPR-lovens § 8, stk. 1, at et barn skal registreres i CPR med bopæl på sit faste hovedopholdssted, uanset om den forælder, som barnet ikke opholder sig mest hos, har eller har haft status af at være bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Ad stk. 2

For at skabe en mere overskuelig systematik i reglerne om registrering af børn i CPR foreslås det, at § 8,

stk. 2, alene regulerer de tilfælde, hvor der er en deleordning (samvær halvdelen af tiden), og hvor den ene forælder har forældremyndigheden alene.

Det skal bemærkes, at såfremt den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, ønsker barnet registreret med bopæl hos sig, forudsættes det, at den forælder, der har forældremyndigheden alene over barnet, i forbindelse med anmeldelsen af flytningen over for kommunen accepterer den anmeldte flytning. Der kan således ikke, som i det nedenfor foreslåede stk. 3, på anden måde anses for at foreligge enighed herom.

Vedrørende fremgangsmåden i forbindelse med accept af en anmeldt flytning henvises til pkt. 3.2.3. i de almindelige bemærkninger.

Ad stk. 3

Det foreslåede stk. 3 skal regulere situationer, hvor der er en deleordning og fælles forældremyndighed, og hvor det herudover kan lægges til grund, at der er enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl i CPR.

Som anført i de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.2. er formålet at bringe reglerne om registrering af børns adresser i CPR i overensstemmelse med forældreansvarslovens intentioner om, at flest mulige sager løses ved, at der opnås enighed mellem forældrene.

Herved undgås, at der, alene fordi en samværsforælder ikke over for kommunen vil acceptere en anmeldelse af flytning for barnet indgivet af bopælsforælderen, skal ske genoptagelse af sager i det familieretlige system, hvor der allerede var opnået enighed om, hvilken forælder der er bopælsforælder henholdsvis samværsforælder.

En forælder kan således på flere måder over for kommunen dokumentere, at der er enighed om, hvilken forælder der er bopælsforælder og dermed har ret til at bestemme, hvor barnet skal have bopæl, også uanset om den anden forælder ikke vil erklære sig enig i den anmeldte flytning over for kommunen.

Dokumentationen kan være følgende:

- 1) indgåelse af retsforlig om barnets bopæl,
- 2) indgåelse af en aftale om barnets bopæl over for statsforvaltningen,
- 3) indgåelse af en aftale om barnets bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, eller
- 4) at den ene forælder over for statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder.

For at kommunen kan lægge til grund, at der efter nr. 1-3 kan antages at være enighed, skal det fremgå klart af den fremlagte dokumentation, hvilken forælder der er bopælsforælder henholdsvis samværsforælder.

For så vidt angår nr. 4 kan det lægges til grund, at den ene forælder har accepteret at være samværsforælder, hvis der er indgået en aftale om samvær over for statsforvaltningen. Det kan herudover lægges til grund, at den ene forælder over for statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder, såfremt vedkommende forælder ved en afgørelse truffet af statsforvaltningen har fået tildelt samvær i en deleordning, uden at vedkommende derefter har ønsket rettens stillingtagen til bopælsforældrespørgsmålet efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1.

Såfremt en kommune er i tvivl om, hvorvidt det fremgår med tilstrækkelig klarhed af den fremlagte dokumentation, hvilken forælder der er bopælsforælder henholdsvis samværsforælder, kan kommunen rette henvendelse til statsforvaltningen med henblik på generel vejledning herom.

Der kan herudover opstå spørgsmål om, i hvor lang en periode, det efter nr. 1-4 kan lægges til grund, at der er enighed mellem forældrene. Det kan f.eks. være aftalt ved et retsforlig, at moren er bopælsforælder, hvorefter barnet efter stk. 3 registreres med bopæl i CPR på samme adresse som moren. Hvis moren på

et senere tidspunkt over for kommunen har accepteret, at barnets adresse i CPR ændres til farens adresse, betragtes faren i det familieretlige system som bopælsforælder.

I en sådan situation skal anmeldelse af flytningen behandles efter det foreslåede stk. 4 eller 5.

Vedrørende fremgangsmåden i forbindelse med accept af en anmeldt flytning henvises til pkt. 3.2.3. i de generelle bemærkninger.

Ad stk. 4

Den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 8, stk. 3, indeholder reglerne om registrering af børn i situationer, hvor et barn opholder sig fast lige meget hos hver forælder, og hvor der er fælles forældremyndighed, men hvor der er uenighed om barnets bopælsregistrering i CPR.

Det blev med ændringen af CPR-lovens § 8, stk. 3, i 2007 som en følge af vedtagelsen af forældreansvarsloven, bestemt, at hvis der i en sådan situation er udpeget en bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 25, stk. 1, skal barnet registreres med bopæl i CPR hos vedkommende.

Henvisningen i CPR-loven til § 25, stk. 1, i forældreansvarsloven burde rettelig have været en henvisning til § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, hvilket derfor blev ændret ved lov nr. 600 af 18. juni 2012 om ændring af forældreansvarsloven, retsplejeloven og lov om Det Centrale Personregister.

Herudover har formuleringen af CPR-lovens § 8, stk. 3, vist sig i praksis at give anledning til tvivl, idet CPR-lovens § 8, stk. 3, er blevet fortolket således, at det at være midlertidigt ”udpeget” som bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, forudsætter, at det er vedkommende selv, der har indgivet anmodning herom.

Det kan imidlertid udledes af forarbejderne til forældreansvarslovens § 17, at der også ved en deleordning pr. definition altid vil være én samværsforælder og én bopælsforælder, da det ikke er muligt at træffe afgørelse om delt bopæl. Der kan således ikke være to bopælsforældre. Ofte er der ikke behov for at få fastlagt forældrenes status, men opstår der tvist mellem forældrene om, hvem der er samværsforælder henholdsvis bopælsforælder, kan sagen indbringes for retten efter forældreansvarslovens § 17. En sag vedrørende spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, starter altid i statsforvaltningen, og i den forbindelse kan statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 26, stk. 1, tage stilling til, hvem der midlertidigt er bopælsforælder, ligesom der under rettens behandling kan tages stilling til, hvem der midlertidigt er bopælsforælder. Dette medfører, at uanset, om kun den ene forælder har anmodet statsforvaltningen om at blive bopælsforælder, vil der altid ved en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, blive taget stilling til, hvem der midlertidigt fremover er bopælsforælder under sagens videre behandling. Et afslag efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, til den ene forælder på midlertidigt at blive bopælsforælder under sagens behandling medfører således, at den anden forælder fremover har status af at være midlertidig bopælsforælder, også selv om dette ikke direkte er anført i afgørelsen.

Det foreslås derfor, at det i § 8, stk. 4, præciseres, at enhver stillingtagen til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, tillægges betydning ved stillingtagen til bopælsregistreringen af et barn efter CPR-loven.

Det foreslås endvidere, at stk. 4 kun finder anvendelse, hvis der efter stk. 3 ikke kan anses for at være enighed om registrering af barnets bopæl i CPR.

Hvis den forælder, der efter en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, på et senere tidspunkt over for kommunen har accepteret, at barnets adresse i CPR ændres til den anden forælders adresse, betragtes vedkommende forælder i det familieretlige system som bopælsforælder.

Ad stk. 5

§ 8 regulerer ikke i dag en situation med en deleordning og fælles forældremyndighed, hvor der opstår

uenighed om barnets adresse i forbindelse med, at barnets tidligere adresse fraflyttes. Det er i en sådan situation ikke muligt at bevare status quo, da barnets tidligere bopæl er fraflyttet.

Efter praksis registreres barnet i en sådan situation som fraflyttet den tidligere bopæl i den hidtidige bopælskommune (uden fast bopæl), jf. § 6, stk. 4, indtil forældrene bliver enige om barnets registrering, eller indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Hvis et barn med en deleordning er registreret med bopæl sammen med den ene forælder, og vedkommende forælder ønsker at flytte, bliver barnet efter ovennævnte praksis ikke registreret med bopæl i CPR på den nye bolig, hvis den anden forælder protesterer herimod.

Denne praksis har vist sig at give anledning til uhensigtsmæssigheder og er ikke i overensstemmelse med forældreansvarsloven, hvor den person, der er bopælsforælder, som udgangspunkt har ret til at bestemme, hvor barnet skal bo.

Det foreslås på den baggrund, at i tilfælde, hvor ingen af de angivne adresser er barnets hidtidige adresse, og hvor der ikke efter stk. 3 kan anses for at være enighed om registreringen af barnet, ligesom der ikke er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, følger barnets registrering den forælder, som barnet forud for uenigheden havde fælles adresse med.

Praksis medfører endvidere, at hvis et barn i en deleordning er registreret med bopæl sammen med begge forældre, og begge forældre flytter til hver sin bolig, bliver barnet ikke registreret med bopæl i CPR hos en af forældrene, hvis den anden forælder protesterer herimod.

Det findes mest hensigtsmæssigt, at et spørgsmål om, hvilken forælder der i en sådan situation skal have barnet registreret med bopæl hos sig i CPR, behandles i det familieretlige system, da det ikke er muligt at fastlægge objektive kriterier, der kan afgøre, hos hvilken forælder barnet skal have adresse. Det foreslås derfor, at barnet i overensstemmelse med den nuværende praksis registreres i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl.

Ved det foreslåede nye stk. 5 formindskes antallet af tilfælde, hvor et barn i en periode er registreret med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, og dermed ikke er registreret med bopæl sammen med en af forældrene. Det præciseres samtidigt, at hvis forældrene ikke kan blive enige herom, skal spørgsmålet om, hvilken forælder der fremover skal være bopælsforælder og dermed have barnet registreret med adresse hos sig, behandles i det familieretlige system, og afgørelser herom skal dermed træffes efter forældreansvarsloven.

Hvis den forælder, der efter en stillingtagen efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, og § 26, stk. 1, på et senere tidspunkt over for kommunen har accepteret, at barnets adresse i CPR ændres til den anden forælders adresse, betragtes vedkommende forælder i det familieretlige system som bopælsforælder.

Til nr. 6

Efter gældende ret skal der ved anmeldelse af flytning for et barn, som hidtil har boet sammen med enten begge forældre eller alene den ene forælder, efter CPR-lovens § 13, stk. 2, altid ske høring af en ikke medflyttende forælder, hvis ikke denne er medunderskriver af flytteblanketten.

Ved lov nr. 588 af 18. juni 2012 om overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere blev det imidlertid bestemt, at anmeldelse af indenlandske flytninger, medmindre der foreligger særlige forhold, skal ske ved anvendelse af den digitale anmeldelsesløsning, som tilflytningskommunen stiller til rådighed. Med virkning fra den 1. december 2012 skal anmeldelse af indenlandske flytninger således ske digitalt.

Det foreslås at ændre CPR-lovens § 13, stk. 2, således, at der ikke kræves en underskrift på en

egentlig flytteblanket, men at en ikke medflyttende forælder på anden vis over for kommunen kan acceptere den anmeldte flytning. En accept kan således meddeles mundtligt eller skriftligt eller ved personligt fremmøde, ligesom nogle kommuner vejleder om, at den ikke medflyttende forælder ved også selv digitalt at anmelde en overensstemmende flytning for barnet kan vise, at der er enighed herom mellem forældrene. Med den foreslåede ændring sikres således overensstemmelse med kravet om digital anmeldelse af flytning.

Til nr. 7

Reglerne om behandlingen af sager om flytningen af et barns adresse, hvor en ikke medflyttende forælder skal have mulighed for at udtale sig, jf. § 13, stk. 2, og hvor der samtidig med anmeldelsen af flytningen for barnet anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. CPR-lovens § 28, på barnets tilflytningsadresse, er i dag reguleret i såvel CPR-loven som i bekendtgørelse nr. 1153 af 23. november 2006 om folkeregistrering m.v. med senere ændringer. Det foreslås, at samle reguleringen af disse spørgsmål i CPR-loven. Der ændres ikke herved indholdsmæssigt på reglerne.

Til nr. 8

Som en konsekvens af den foreslåede adgang i lovforslagets § 1, nr. 4, til at overlade opgaver til en anden kommune foreslås det endvidere, at en person, som indrejser og i den forbindelse henvender sig med henblik på at gøre brug af den service, der stilles til rådighed i et International Citizen Service, kan anmelde sin indrejse til den bemyndigede kommune, som er til stede i centret og har fået overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 9

Efter CPR-lovens § 24, stk. 3, har en person under ophold i udlandet omfattet af lovens § 24, stk. 1, 4. pkt., stk. 5 og 6, ret til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udlandsadresse som supplerende adresse. Der er tale om ophold i udlandet i 6 måneder eller derunder, hvor den hidtidige bolig opretholdes til fuld rådighed, jf. § 24, stk. 1, 4. pkt., og ophold i udlandet for personer, der er ansat i den danske stat og beordret til tjeneste uden for riget, jf. § 24, stk. 5, samt disse personers nære familiemedlemmer, jf. § 24, stk. 6.

Hidtil har det ikke været muligt for personer, som ikke opretholder fuld rådighed over den hidtidige bolig under et udlandsophold på 6 måneder eller derunder, at få registreret den aktuelle udlandsadresse som supplerende adresse i CPR, selv om vedkommende efter kommunalbestyrelsens konkrete vurdering ikke skal registreres som udrejst i forbindelse med udlandsopholdet, jf. CPR-lovens § 24, stk. 1, 5. pkt. Det har i praksis vist sig, at der også for denne persongruppe kan være behov herfor. Det foreslås derfor at sidestille denne persongruppe med den persongruppe, der har adgang til at få registreret en aktuel udlandsadresse i CPR som supplerende adresse.

Til nr. 10

Efter CPR-lovens § 47, stk. 1, kan kommunen til brug for trykning af lokale vejvisere træffe beslutning om at videregive oplysninger om navne, stillinger og adresser for de personer, som er registreret i CPR med bopæl i kommunen, medmindre vedkommende i CPR har fået registreret navne- og adressebeskyttelse efter lovens § 28 eller lokalvejviserbeskyttelse efter lovens § 29, stk. 1.

Efter lovens § 29, stk. 1, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommende ikke optages i lokale vejvisere, hvortil der videregives oplysninger efter lovens § 47.

Lovens § 29 er udformet under hensyn til, at udgiverne af lokalvejvisere hidtil har hentet data om borgerne fra CPR via kommunerne. Nogle af udgiverne er imidlertid begyndt at købe data fra bl.a.

teleselskaberne, hvorved nogle personer er blevet optaget i en lokalvejviser, selv om disse er registreret med lokalvejviserbeskyttelse i CPR. Dette har medført henvendelser fra en række borgere til kommunerne herom.

Det foreslås på den baggrund at ændre lovens § 29 således, at det præciseres, at lovens § 29 alene beskytter mod, at vedkommendes navn og adresse ikke af kommunerne videregives fra CPR til brug for optagelse i lokale vejvisere.

Til nr. 11

Med lovforslaget foreslås det, at det beløb, en kommune maksimalt kan opkræve til dækning af sine omkostninger ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til offentlige myndigheder, forhøjes fra 27 kr. til 50 kr. Baggrunden herfor er, at der ikke er sket en regulering af beløbet siden 1993, og at beløbet ikke længere kan anses for at stå i et rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med en kommunes videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til nr. 12

Med henblik på, at det foreslåede beløb, der maksimalt af en kommune kan opkræves ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til offentlige myndigheder, fremover følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det, at det foreslåede beløb på 50 kr. fra og med 2014 årligt reguleres med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor. Der henvises til pkt. 3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det foreslås at skabe hjemmel til, at forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiell virksomhed, samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiell virksomhed, samtidig med en elektronisk orientering fra CPR om, at en person er afgået ved døden, kan få oplyst ubeskyttet navn og adresse på vedkommendes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner.

Efter CPR-lovens § 38 kan Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR elektronisk videregive visse oplysninger, som f.eks. ubeskyttet navn og adresse, eventuel død, udrejse, forsvinden m.m. til private virksomheder, der i forvejen har identificeret en person, og som er berettiget til at behandle oplysningerne efter persondataloven, jf. lovens § 38, stk. 6. Der er tale om de samme oplysninger, som enhver privat person efter CPR-lovens § 42, stk. 2, kan få oplyst ved henvendelse til en kommune om en i forvejen identificeret person.

Efter CPR-lovens 38, stk. 3, har de ovenfor anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter herudover til brug for administrationen af en pensionsordning eller en forsikring, hvor der skal ske udbetaling ved dødsfald, ret til elektronisk fra Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR at få udleveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation på den identificerede person. Udlevering af civilstand og civilstandsdato efter § 38, stk. 3, forudsætter ligeledes, at behandlingen heraf er berettiget efter persondataloven, jf. § 38, stk. 6.

De nævnte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har tillige efter CPR-lovens § 42, stk. 3, ret til fra en kommune fra CPR at få udleveret oplysninger om afdødes slægtskabsforhold, herunder slægtnings navne og adresser, uanset om disse er beskyttede efter § 28, hvis de er nødvendige for at udbetale pension eller en forsikringssum til en begunstiget person.

Udlevering af oplysning om navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner kan efter gældende lovgivning således ikke ske elektronisk fra Økonomi- og Indenrigsministeriet, men kræver, at der rettes henvendelse til en kommune herom.

Med henblik på at kunne påbegynde sagsbehandlingen så hurtigt som muligt og skabe en mere smidig sagsbehandling er det et ønske fra forsikringselskaber og pensionskasser m.m., at det, på personer, hvor der i forvejen abonneres på oplysninger om civilstand efter § 38, stk. 3, bliver muligt at få oplyst navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner samtidig med den elektroniske orientering fra CPR om, at vedkommende er afdødt ved døden. Derved behøver sagsbehandlingen ikke afvente svar fra kommunen.

I de tilfælde, hvor der ikke skal ske en udbetaling til afdødes ægtefælle eller registrerede partner, retter selskaberne herudover i en del af sagerne henvendelse til vedkommende med henblik på at orientere om den efterlevendes rettigheder. I et sådant tilfælde tager selskaberne kontakt til skifteretterne for at få oplyst navn og adresse på ægtefællen eller den registrerede partner.

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at Økonomi- og Indenrigsministeriet fra CPR på personer, hvor der i forvejen abonneres på oplysninger fra CPR om civilstand efter § 38, stk. 3, kan videregive ubeskyttede navne og adresser på en eventuel ægtefælle eller registreret partner elektronisk til selskaberne samtidig med orienteringen om den registreredes død, hvis der enten skal ske udbetaling til ægtefællen eller den registrerede partner, eller hvis selskaberne trods manglende udbetaling til ægtefællen eller den registrerede partner orienterer vedkommende om konsekvenserne af dødsfaldet.

Det foreslås alene at skabe hjemmel til videregivelse af ubeskyttede navne og adresser, da navn og adresse ikke kan udleveres til private fra CPR, hvis den registrerede person har registreret beskyttelse af navn og adresse i CPR, jf. lovens § 28, medmindre der er særlig hjemmel i loven dertil.

I lovens kapitel 10 er reglerne for Økonomi- og Indenrigsministeriets massevideregivelse af oplysninger fra CPR til private fastsat.

Det følger heraf, at det alene er kreditoplysningsbureauer, der har fået meddelt tilladelse til kreditoplysningsvirksomhed af Datatilsynet, der efter lovens § 38, stk. 4, kan få oplyst beskyttede navne og adresser elektronisk fra CPR fra Økonomi- og Indenrigsministeriet.

I lovens kapitel 12 er reglerne for kommunernes videregivelse af enkeltoplysninger til private fastsat.

Der er i lovens § 42, stk. 3, hjemmel til, at en kommune kan udlevere beskyttet navn og adresse på en slægtning til en afdød, hvis et pensionsselskab m.m. over for kommunen kan dokumentere, at oplysningen er nødvendig for at udbetale en sum til vedkommende. Efter bestemmelsen er det påkrævet, at kommunen i den enkelte sag sikrer, at der skal ske udbetaling til den person, hvis navn og adresse ønskes udleveret.

I alle andre tilfælde, hvor en privat ønsker udlevering af beskyttet navn og adresse fra CPR, skal der rettes henvendelse til en kommune, som forinden udlevering heraf konkret skal tage stilling til, at der er dokumenteret en retlig interesse i at få udleveret de beskyttede navne- og adresseoplysninger.

Det foreslås at fastholde gældende ret, hvorefter det alene er kreditoplysningsbureauer, der er godkendt af Datatilsynet, der via en såkaldt massevideregivelse fra Økonomi- og Indenrigsministeriet kan få udleveret beskyttet navn og adresse fra CPR, således at udlevering af oplysning om beskyttet navn og adresse fra CPR i alle andre tilfælde må bero på en konkret stillingtagen fra kommunen.

Hvis afdødes ægtefælle eller registrerede partner har registreret navne- og adressebeskyttelse i CPR, må selskaberne således fortsat skaffe oplysningerne ved henvendelse til kommunen eller skifteretten.

Til nr. 14

Ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000 var der i de specielle bemærkninger til § 42, stk. 3, anført, at bestemmelsen er en parallel til bestemmelsen i § 38, stk. 3, samt at bestemmelsen endvidere giver adgang til at videregive oplysning om pågældendes slægtskabsforhold.

I de specielle bemærkninger til § 38, stk. 3, er det anført, at der som led i administrationen af pensionsordninger er behov for at modtage oplysninger om civilstand, herunder ændring fra gift til

enke/enkemand. Det er anført, at dette gælder i tilfælde af død, hvor der skal sikres bl.a. korrekte udbetalinger til de pensionsberettigede, herunder også i de tilfælde, hvor en person med en gruppelivsordning kan få udbetalt en forsikringssum, såfremt vedkommendes ægtefælle er afdød ved døden.

I lovens § 42, stk. 3, er det imidlertid alene anført, at de i bestemmelsen anførte oplysninger kan udleveres til brug for udbetaling af en forsikringssum. For at præcisere formålet med bestemmelsen foreslås det at præcisere i lovens § 42, stk. 3, 1. pkt., at der også kan ske udlevering af slægtnings navn og adresse til brug for udbetaling af pension til vedkommende. Dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå bestemmelsen er blevet administreret siden lovens vedtagelse i 2000.

Til nr. 15

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed, samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed med henblik på at udfinde en eventuel ægtefælle eller registreret partner til en afdød, kan få oplyst vedkommendes navn og adresse fra en kommune.

Som anført under de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.3.1. kan der fra CPR af en kommune udleveres oplysning om afdødes slægtskabsforhold til visse forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter. En ægtefælle eller en registreret partner anses imidlertid ikke for at være en slægtskabsrelation og er således alene knyttet til en registreret person i CPR som civilstandsoplysning via vedkommendes personnummer. Det har imidlertid siden lovens vedtagelse i 2000 været praksis at fortolke lovens § 42, stk. 3, således, at også navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner kan udleveres til brug for en udbetaling til vedkommende.

Det foreslås derfor at præcisere i loven, at navne og adresser på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner kan udleveres til brug for en udbetaling efter afdøde. Det foreslås, at der kan udleveres navn og adresse, også selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, da der er tale om udbetaling af pension eller en forsikringssum til vedkommende og dermed et forhold, som er til gunst for den pågældende.

Det foreslås herudover, at ovennævnte selskaber m.m. med henblik på at udfinde en samlever til en afdød fra en kommune kan få oplyst navn og adresse på en person, som på tidspunktet for en registreret persons død var registreret i CPR med bopæl på samme adresse som afdøde, hvis det herudover fremgår af CPR, at afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn. Det foreslås, at der kan udleveres navn og adresse, også selv om vedkommende har registreret navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, da der er tale om udbetaling af pension eller en forsikringssum til vedkommende og dermed et forhold, som er til gunst for den pågældende.

Baggrunden herfor er, at bl.a. forsikringsaftalelovens bestemmelser om fastlæggelsen af begrebet »nærmeste pårørende« blev ændret ved lov nr. 516 af 6. juni 2007 om ændring af forsikringsaftaleloven og forskellige andre love. Med virkning fra den 1. januar 2008 er samlevere således efter forsikringsaftalelovens § 105 a, stk. 1, i rækkefølgen af nærmeste pårørende sidestillet med ægtefæller.

I § 105 a, stk. 2, er fastlagt nærmere kriterier for, hvornår en person har status som samlever. For at blive betragtet som samlever skal vedkommende leve sammen med forsikringstageren på fælles bopæl og enten vente, have eller have haft et barn sammen med forsikringstageren eller have levet sammen med forsikringstageren i et ægteskabslignende forhold på den fælles bolig i de sidste to år før dødsfaldet. Der er dog særlige undtagelser ved midlertidigt ophold i en anden bolig eller ved ophold på institution.

Efter gældende ret kan der af en kommune fra CPR efter CPR-lovens § 42, stk. 3, udleveres oplysning om en afdød persons slægtskabsforhold til de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter til brug for udbetaling af en forsikringssum til en begunstiget. Der er imidlertid ikke i CPR-lovens § 42, stk. 3, hjemmel til at udlevere oplysninger om afdødes eventuelle samlever, og de

anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter er derfor henvist til at rette henvendelse til skifteretterne herom.

Der er fra de anførte forsikringsselskaber m.fl. fremsat ønske om, at der skabes hjemmel til at få udleveret oplysninger fra CPR fra en kommune med henblik på at kunne identificere en samlever. Ved lovforslaget efterkommes dette ønske i det omfang, den formodede samlever var registreret på samme bopæl som afdøde, og de pågældende derudover har eller har haft børn sammen, jf. ovenfor.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at skabe hjemmel til, at der altid kan udleveres oplysninger fra CPR om de personer, der på dødsfaldstidspunktet var registreret med bopæl i CPR på samme adresse som afdøde. Baggrunden herfor er, at det ikke, ud over de tilfælde, der er omfattet af nærværende lovforslag, ud fra oplysningerne i CPR med tilstrækkelig sikkerhed kan lægges til grund, at der er tale om en samlever. Der kan således været tale om to personer, der deler bopæl, eller den ene blot er logerende m.m. Der kan ligeledes være flere end to personer registreret med bopæl i CPR på samme adresse.

I de tilfælde, der ikke er omfattet af den foreslåede udvidelse af retten til at få udleveret oplysninger fra CPR, må de anførte forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter fortsat på anden vis, f.eks. via henvendelse til skifteretten, søge afklaret, om der er en eventuel samlever efter afdøde.

Til nr. 16

Navn og adresse kan som udgangspunkt ikke udleveres til private, hvis der er registreret navne- og adressebeskyttelse i CPR, jf. lovens § 28, medmindre der er særlig hjemmel dertil i loven. Efter lovens § 43, stk. 1, kan en privat få udleveret beskyttet navn og adresse fra CPR fra en kommune, såfremt vedkommende kan dokumentere en retlig interesse heri. Der er i CPR-lovens § 43, stk. 1, fastsat en særlig høringspligt af den registrerede forud for udlevering af vedkommendes beskyttede navn og adresse med henblik på, at der foretages en afvejning af, om den registreredes indvendinger mod en udlevering skal tillægges større vægt end den retlige interesse i at få udleveret oplysningerne.

Efter lovens § 43, stk. 2, kan en person få udleveret bl.a. navn og adresse på en forud identificeret persons nuværende eller tidligere ægtefæller, nuværende børn og forældre, hvis der er dokumenteret en retlig interesse heri. Der er imidlertid ikke i lovens § 43, stk. 2, fastlagt samme pligt til forudgående partshøring og efterfølgende interesseafvejning som i § 43, stk. 1, af de pågældende personer, såfremt disse har registreret beskyttelse af navn og adresse i CPR.

Det foreslås, at lovens § 43, stk. 2, ændres således, at sagsbehandlingen bringes i overensstemmelse med de beskyttelseshensyn, der ligger bag § 43, stk. 1, således at der skal ske partshøring af de pågældende og en efterfølgende interesseafvejning, såfremt de nævnte personer har registreret beskyttelse af navn og adresse i CPR efter lovens § 28.

Til nr. 17

Den gældende bestemmelse i § 44, stk. 1, indebærer et forbud mod at videregive oplysninger modtaget efter lovens § 42, stk. 3-5, og § 43 til andre private. Formålet hermed er at sikre, at de almindelige personoplysninger, som registreres i CPR, hentes direkte i CPR, således at de meddelte oplysninger er aktuelle og korrekte. Bestemmelsen indebærer endvidere et forbud mod, at oplysninger fra CPR videregives til private, som muligvis ikke selv efter CPR-loven ville have adkomst til disse oplysninger.

Efter CPR-lovens § 45 har enhver ret til hos en kommune at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med)ejер eller lejer af. Retten til at få sådanne oplysninger udleveret gælder også for tilmeldte personer, som har navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28.

Oplysninger udleveret efter § 45 herunder oplysninger om navne på personer, som har navne- og adressebeskyttelse, er i dag ikke omfattet af videregivelsesforbuddet i § 44, stk. 1.

Ved den foreslåede bestemmelse bliver også oplysninger udleveret efter § 45 omfattet af videregivelsesforbuddet i § 44, stk. 1. Oplysninger om navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med) ejer eller lejer af, vil således med den foreslåede bestemmelse ikke uden videre kunne videregives til andre private. En sådan videregivelse af oplysninger modtaget efter § 45 bliver dermed også omfattet af straffebestemmelsen i CPR-lovens § 57, stk. 1, nr. 4, hvorefter den, der overtræder § 44, kan straffes med bøde.

Til nr. 18

Med lovforslaget foreslås det, at det beløb, en kommune maksimalt kan opkræve til dækning af sine omkostninger ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til private efter CPR-lovens §§ 42, 43, 45 og 46, forhøjes fra 52 kr. til 75 kr. Baggrunden herfor er, at der ikke er sket en regulering af beløbet siden 1993, og at beløbet ikke længere kan anses for at stå i et rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med en kommunes videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til nr. 19

Med henblik på, at det foreslåede beløb, der maksimalt af en kommune kan opkræves ved videregivelse af enkeltoplysninger fra CPR til private efter CPR-lovens §§ 42, 43, 45 og 46, fremover følger udviklingen i de kommunale omkostninger, foreslås det, at det foreslåede beløb på 75 kr. fra og med 2014 årligt reguleres med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor. Der henvises til pkt. 3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Slægtskabsregistreringer i CPR finder alene sted som oplysninger om personnumre på vedkommendes mor, far og børn samt oplysninger i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige med angivelse af mor og far.

Med den foreslåede bestemmelse præciseres det, at der under slægtskabsoplysninger i CPR alene registreres oplysninger om personnumre på mor, far og børn, samt angivelse af mor og far i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige, og ikke f.eks. navne eller adresser på de pågældende slægtninge.

Til nr. 21

I overensstemmelse med de specielle bemærkninger til forslagens § 1, nr. 20, foreslås det, at det præciseres, at der alene i CPR registreres oplysninger om personnumre på ægtefæller og registrerede partnere i CPR.

Til nr. 22

Forud for CPR-lovens vedtagelse i 2000 havde en række kommuner den praksis, at de i kontaktadressefeltet i CPR registrerede eventuelle kontaktpersoner i forbindelse med behandling af dødsboer. Denne praksis blev ikke lovfæstet ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000. CPR-loven indeholder således ikke hjemmel til i CPR at registrere en kontaktperson i forbindelse med et dødsboskifte.

Det har i praksis vist sig, at der fortsat er behov for i CPR at kunne få registreret en eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo, da dette ofte efterspørges af både udpegede bobestyrere og de arvinger, der har fået udlagt et bo til privat skifte. Det foreslås derfor, at der ved henvendelse herom til kommunen gives mulighed for i forbindelse med behandling af et dødsbo at få registreret enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte som kontaktadresse i CPR.

Efter dødsbobehandlingens afslutning skal registreringen i CPR slettes. Ved meddelelse fra den pågældende kontaktperson om, at boet er afsluttet, slettes registreringen i CPR af den registrerende myndighed. Hvis der ikke er modtaget en sådan besked, slettes den pågældende registrering automatisk efter 3 år ved den registrerende myndigheds foranstaltning.

Til nr. 23

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 22.

Til § 2

Til nr. 1

Ad stk. 1-2

Ved lov nr. 558 af 18. juni 2012 om overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere vedrørende bl.a. ansøgning om sundhedskort mv., blev der vedtaget en ny affattelse af sundhedslovens § 12. Den gældende affattelse vedrører regler for udstedelse m.v. af bevis for ret til ydelser efter sundhedsloven (sundhedskort). Med den nye affattelse, som træder i kraft den 1. december 2012, er der sikret hjemmel til, at ansøgning om sundhedskort som hovedregel skal indgives ved anvendelse af en digital selvbetjeningsløsning. Den foreslåede affattelse af § 12, stk. 1, er en videreførelse af § 12, stk. 1, i sundhedsloven, som er videreført i § 12, stk. 1, i lov nr. 558 af 18. juni 2012, dog ændres henvisningen til stk. 7, i konsekvens af øvrige foreslåede ændringer til § 12.

Ad stk. 2

Den foreslåede affattelse af § 12, stk. 2, er en videreførelse af § 12, stk. 2, som vedtaget i ovennævnte lov nr. 558 af 18. juni 2012. Den del af bestemmelsen, som vedrører digital ansøgning om EU-sygesikringskort, er dog overført til et selvstændigt stykke, jf. § 12, stk. 3.

Ad stk. 3.

Ovennævnte lov nr. 558 af 18. juni 2012 omfatter også obligatorisk digital selvbetjening for borgeren ved ansøgning om EU-sygesikringskort, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Med nærværende forslag præciseres det i § 12, stk. 3, at den obligatoriske digitale selvbetjening for borgeren ved ansøgning om EU-sygesikringskort også gælder i relationer til Schweiz og til EØS-lande, jf. de ovenfor under pkt. 2.2.2. anførte generelle bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslag nr. L 159, som blev fremsat den 13. april 2012.

Ad stk. 4-8

Der henvises til bemærkningerne til lovforslag nr. L 159, som blev fremsat den 13. april 2012.

Ad stk. 9

Med bestemmelsen foreslås det, at en kommunalbestyrelse kan overlade opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort og EU-sygesikringskort samt anden dokumentation for, at en person er omfattet af dansk sygesikring, jf. regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret bl.a. ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 til personer, som tager bopæl eller fast opholdssted i kommunen, til en anden kommunalbestyrelse i et ICS.

En kommunalbestyrelse, der har overladt opgaver vedrørende tildeling af sundhedskort m.v. til en anden

kommune efter den foreslåede bestemmelse, vil til enhver tid kunne vælge at kalde delegationen tilbage og således fremover varetage opgaven selv.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

For anmeldelser af flytning efter CPR-lovens § 8, hvor såvel anmeldelsen som selve flytningen finder sted før lovens ikrafttræden, men hvor kommunen først træffer afgørelse i sagen efter lovens ikrafttræden, skal kommunens afgørelse træffes efter de før lovens ikrafttræden gældende bestemmelser om børneflytninger. I andre tilfælde, hvor kommunens afgørelse træffes efter lovens ikrafttræden, vil afgørelsen skulle træffes efter de foreslåede nye regler i lovens § 8.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Lovens territoriale gyldighedsområde følger hovedlovenes territoriale gyldighedsområder. For ændringerne af både CPR-loven og sundhedsloven indebærer dette, at ændringerne ikke gælder for Færøerne og Grønland. Ændringerne af CPR-loven kan helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger, jf. § 4, stk. 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lovbekendtgørelse nr. 878 af 14. september 2009 om Det Centrale Personregister, foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 4. Enhver har ved henvendelse til en kommune ret til at få en attestation for sit personnummer mod betaling af indtil 52 kr. Kommunalbestyrelsen kan kræve betalingen erlagt forud for attestationen.

1. I § 3, *stk. 4*, ændres »52 kr.« til: »75 kr.«.

2. I § 3, *stk. 4*, indsættes efter 1. pkt.:

»Beløbet reguleres fra og med 2014 én gang årligt med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.«

§ 6. ---

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen afgør, om en anmeldt flytning opfylder betingelserne for at blive registreret, jf. kapitel 4-6. Kommunalbestyrelsen må ikke registrere en person på en adresse, hvis der er tvivl om, hvorvidt vedkommende bor eller opholder sig der, jf. *stk. 1 og 2*, men skal først undersøge sagen, herunder ved anvendelse af reglerne i § 10, *stk. 2 og 3*.

3. I § 6, *stk. 3*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Kommunalbestyrelsen kan anvende bestemmelsen i § 10, *stk. 2*, nr. 2, ved enhver anmeldelse af flytning til en adresse, hvor der i forvejen er registreret andre.«

4. I § 6 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR af personer, der tilflytter kommunen fra udlandet og betjenes i et International Citizen Service, til en anden kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.«

5. § 8 affattes således:

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden.

»§ 8. Kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som har forældremyndigheden, medmindre forældrene ved deres underskrift erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden. Har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som disse ved deres underskrift erklærer sig enige om.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke er enige om registreringen, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der er udpeget som bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven. Er der ikke udpeget en bopælsforælder efter § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, i forældreansvarsloven, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.

forældremyndigheden eller er bopælsforælder efter forældreansvarsloven.

Stk. 2. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, og har den ene forælder forældremyndigheden alene over barnet, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet med bopæl hos vedkommende forælder, medmindre forældrene over for kommunen erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden.

Stk. 3. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, og har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet med bopæl hos den af forældrene, som forældrene over for kommunen erklærer sig enige om. Enighed anses ligeledes for at foreligge ved dokumentation over for kommunen af

- 1) indgåelse af et retsforlig om barnets bopæl,
- 2) indgåelse af en aftale om barnets bopæl over for statsforvaltningen,
- 3) indgåelse af en aftale om barnets bopæl, når det i aftalen udtrykkeligt er bestemt, at aftalen kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, eller
- 4) at den ene forælder over for statsforvaltningen har accepteret at være samværsforælder.

Stk. 4. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3 kan anses at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, skal barnet registreres med bopæl hos den af forældrene, der i medfør af forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, er bopælsforælder. Er der ikke taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, forbliver barnet registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, hvis denne adresse er en af de angivne adresser.

Stk. 5. Opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke efter stk. 3 kan anses for at være enige om registreringen af barnets adresse i CPR, og er der ikke taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, følger barnets bopælsregistrering bopælen for den forælder, som barnet forud for uenigheden havde fælles adresse

§ 13. ---

Stk. 2. Inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, skal der gives en ikke medflyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke er (med)underskriver af flytteanmeldelsen. Tilsvarende gælder inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke er (med)underskriver af flytteanmeldelsen.

Stk. 3. Hvis der ved anmeldelsen af de flytninger, der er omfattet af stk. 2, samtidig anmodes om navne – og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, skal forelæggelsen altid foretages af fraflytningskommunen, som herunder ikke må oplyse tilflytningsadressen. Indenrigs- og socialministeren fastsætter nærmere regler herom.

§ 16. --

med, hvis ingen af de angivne adresser er barnets hidtidige adresse. Er ingen af de angivne adresser barnets hidtidige adresse, og havde barnet forud for uenigheden fælles adresse med begge forældre, registreres barnet i CPR med bopæl i kommunen, men som fraflyttet den tidligere adresse, jf. § 6, stk. 4, indtil der er taget stilling til spørgsmålet om bopælsforælder efter forældreansvarslovens § 17, stk. 1, eller § 26, stk. 1, eller der opnås enighed mellem forældrene om registrering af barnets bopæl, jf. stk. 3.

6. To steder i § 13, stk. 2, ændres »er (med)underskriver af flytteanmeldelsen« til: »over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning«.

7. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.«

8. I § 16 indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. Personer, der fra udlandet flytter til en kommune, hvor kommunalbestyrelsen i medfør af § 6, stk. 6, har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse, og som betjenes i et International Citizen Service, kan anmelde indrejse til kommunalbestyrelsen i den kommune, der i medfør af § 6, stk. 6, har fået

§ 24. ---

Stk. 3. Under ophold i udlandet omfattet af stk. 1, 4. pkt., stk. 5 og 6, har vedkommende ret, men ikke pligt, til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udenlandsadresse som supplerende adresse.

§ 29. ---

Stk. 1. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommende ikke optages i lokale vejvisere, jf. § 47.

§ 33. ---

Stk. 1. Offentlige myndigheders enkeltforespørgsler om oplysninger fra CPR skal rettes til en kommunalbestyrelse, som til dækning af sine omkostninger kan opkræve indtil 27 kr. pr. forespørgsel, jf. dog stk. 3.

§ 38. ---

Stk. 3. Forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed, har, ud over oplysningerne i stk. 2, ret til at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation.

§ 42. ---

Stk. 3. Forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed, har ud over oplysningerne angivet i stk. 2 ret til at få oplyst vedkommendes civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation, samt de oplysninger om dennes slægtskabsforhold, herunder om slægtninges navne og adresser, uanset om disse er beskyttede efter § 28, der er nødvendi-

overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse i et International Citizen Service.«

9. I § 24, *stk. 3*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Tilsvarende ret har en person, hvor kommunalbestyrelsen efter stk. 1, 5. pkt., har vurderet, at der ikke er tale om et ophold i udlandet, der skal medføre en registrering som udrejst i CPR.«

10. § 29, *stk. 1*, affattes således:

»Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få registreret lokalvejviserbeskyttelse i CPR, således at vedkommendes navn og adresse ikke videregives fra CPR til brug for optagelse i lokale vejvisere, jf. § 47.«

11. I § 33, *stk. 1*, ændres »27 kr.« til: »50 kr.«.

12. I § 33, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Beløbet reguleres fra og med 2014 én gang årligt med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.«

13. § 38, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Forsikringsselskaber og pensionskasser omfattet af lov om finansiel virksomhed samt pengeinstitutter ved administration af opsparing i pensionsøjemed i henhold til lov om finansiel virksomhed har, ud over oplysningerne i stk. 2, ret til at få leveret oplysninger om civilstand og civilstandsdato, bortset fra oplysning om separation, samt ved registrering i CPR af vedkommendes død tillige oplysning om navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner, medmindre der er registreret beskyttelse af navn og adresse efter § 28.«

14. I § 42, *stk. 3*, ændres »til den begunstigede« til: »eller pension til vedkommende«.

ge for at udbetale en forsikringssum til den begunstigede.

§ 43. ---

Stk. 2. Den, som kan godtgøre at have retlig interesse i andre oplysninger i CPR om en forud identificeret person, jf. § 42, stk. 6, end dem, der er nævnt i § 42, stk. 2-5, og § 43, stk. 1, kan få disse. Det gælder også oplysning om navn, adresse og fødselsdato på den identificeredes nuværende og tidligere ægtefæller samt nuværende børn og forældre. Oplysning om personnumre kan dog aldrig gives, jf. dog § 46.

§ 44. ---

Stk. 1. Oplysninger modtaget efter § 42, stk. 3-5, og § 43 må ikke videregives til andre private, medmindre det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Ved videregivelse af navne- og adresseoplysninger efter § 42, stk. 5, og § 43, stk. 1, skal oplysninger om eventuel navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, tillige videregives.

§ 51. ---

Stk. 2. For hver enkelt forespørgsel efter §§ 42, 43, 45 og 46 kan kommunalbestyrelsen opkræve indtil 52 kr. til dækning af sine omkostninger. Kommunalbestyrelsen kan ligeledes kræve samtlige omkostninger, der er forbundet med videregivelse efter § 47-50, dækket af modtageren. Kommunalbestyrelsen kan forlange betalingen erlagt forud for besvarelsen af forespørgslen eller videregivelsen.

15. I § 42, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»De nævnte forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter har til samme formål ret til at få oplyst navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner, samt navn og adresse på en person, der på tidspunktet for den registreredes død var registreret med bopæl i CPR på samme adresse som afdøde, såfremt afdøde og vedkommende person har eller har haft fælles børn, der er registreret i CPR som børn af de pågældende. Navn og adresse kan udleveres, uanset om der er registreret beskyttelse efter § 28.«

16. I § 43, stk. 2, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Såfremt de pågældende har registreret beskyttelse af navn og adresse i CPR, jf. § 28, finder stk. 1, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.«

17. I § 44, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 43« til: »§§ 43 og 45«, og i stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 43, stk. 1,« til: »§ 43, stk. 1, og § 45«.

18. I § 51, stk. 2, ændres »52 kr.« til: »75 kr.«.

19. I § 51, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Beløbet reguleres fra og med 2014 én gang årligt med den forventede pris- og lønudvikling for den kommunale sektor.«

Bilag 1---

7) Slægtskabsoplysninger: Oplysninger om mor, far, børn, samt forældremyndighedens indehavere.

8) Civilstandsoplysninger: Oplysninger om ugift, gift, fraskilt, enke eller enkemand, registreret partner, opløsning af registreret partnerskab, længstlevende partner eller død samt oplysning om ægtefælle eller registreret partner og om separation. Tidligere civilstandsoplysninger bevares i CPR (historisk).

17) For de i nr. 1-16 nævnte oplysninger registreres endvidere ajourføringstidspunkt, gyldighedsstart og eventuel slutdato m.m. samt den myndighed, som har godkendt eller ajourført registreringen, og eventuel særlig dokumentation for en given oplysning samt visse tekniske styredata.

§ 12. Kommunalbestyrelsen udsteder et bevis til personer, der har ret til ydelser efter loven. Beviset gælder som dokumentation for retten til ydelser efter loven, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang kommunalbestyrelsen udfærdiger bevis til personer omfattet af § 8, stk. 2, og § 10, samt i hvilket omfang beviset anvendes til dokumentation for ret til ydelser efter loven.

20. *Bilag 1, nr. 7*, affattes således:

»7) Slægtskabsoplysninger: Oplysning om personnummer på mor, far og børn, samt angivelse af mor og far i feltet for indehavere af forældremyndigheden over mindreårige.«

21. I *Bilag 1, nr. 8*, indsættes efter »samt oplysning om«: »personnummer på«.

22. I *Bilag 1* indsættes efter nr. 16:

»17) Eventuel kontaktadresse i forbindelse med behandling af et dødsbo: I forbindelse med behandling af et dødsbo kan enten skifteretten, en udpeget bobestyrer eller en efter dødsboskiftelovens § 25, stk. 6, befuldmægtiget arving i et bo udlagt til privat skifte registreres i indtil 3 år som kontaktadresse i CPR.«

Nr. 17 bliver herefter nr. 18.

23. I *Bilag 1, nr. 17*, der bliver nr. 18, ændres »nr. 1-16« til: »nr. 1-17«.

§ 2

I lovbekendtgørelse nr. 913 af 13. juli 2010 om sundhedsloven foretages følgende ændring:

1. § 12 affattes således:

»§ 12. Kommunalbestyrelsen udsteder et bevis til personer, der har ret til ydelser efter loven. Beviset gælder som dokumentation for retten til ydelser efter loven, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. Ansøgning om de i stk. 1 omhandlede beviser skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale ansøgningsløsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Den i stk. 2, nævnte ansøgningsprocedure anvendes også for EU-sygesikringskort, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om udformning, anvendelse, indhold, udstedelse og inddragelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede beviser samt om opkrævning af gebyr for beviser.

forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger med senere ændringer eller afgørelse nr. 1/2012 vedtaget af det blandede udvalg nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 31. marts 2012 om erstatning af bilag II til aftalen om koordinering af de sociale sikringsordninger, eller Det blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 76/2011 af 1. juli 2011 om ændring af bilag VI (social sikring) og protokol 37 til EØS-aftalen.

Stk. 4. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden, som er adressat for meddelelsen.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 2. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 5 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare økonomiske fordele for kommunen ved at behandle ansøgningen på anden vis end digitalt.

Stk. 7. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang kommunalbestyrelsen udfærdiger bevis til personer omfattet af § 8, stk. 2, og § 10, og i hvilket omfang beviset anvendes til dokumentation for ret til ydelser efter loven.

Stk. 8. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om udformning, anvendelse, indhold, udstedelse og inddragelse af de i stk. 1 og 7 omhandlede beviser og om opkrævning af gebyr for udstedelse og fornyelse af beviser efter stk. 1. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om udstedelse og inddragelse af de i stk. 3 omhandlede EU-sygesikringskort.

Stk. 9. En kommunalbestyrelse kan efter aftale helt eller delvist overlade opgaver vedrørende udstedelse af beviser for ret til ydelser efter loven, jf. stk. 1, til personer, der tilflytter kommunen fra udlandet, til en anden kommunalbestyrelse i et International Citizen Service. Det omfatter også udstedelse af EU-sygesikringskort og anden dokumentation for, at en person er omfattet af dansk sygesikring, der udstedes med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger med senere ændringer eller afgørelse nr. 1/2012 vedtaget af det blandede udvalg nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 31. marts 2012 om erstatning af bilag II til aftalen om koordinering af de sociale sikringsordninger, eller Det blandede EØS-udvalgs afgørelse nr. 76/2011 af 1. juli 2011 om ændring af bilag VI (social sikring) og protokol 37 til EØS-aftalen. Overladelse af opgaver vedrørende udstedelse af sundhedskort, EU-sygesikringskort m.v. kan kun ske for personer, der betjenes i et International Citizen Service.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. For anmeldelser af flytning efter CPR-lovens § 8, som indgives før lovens ikrafttræden, og som vedrører en flytning, der ligeledes har fundet sted før lovens ikrafttræden, skal afgørelsen træffes efter de før lovens ikrafttræden gældende regler, hvis kommunalbestyrelsens afgørelse først træffes efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.